

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗ 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ

168

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4197. Περί του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών και άλλων τινών διατάξεων 1
- N. Δ. 4198. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Μετοχικού Ταμείου Στρατού Νομοθεσίας και κυρώσεως Πράξεων Υπουργικού Συμβουλίου 2
- N. Δ. 4199. Περί κυρώσεως των υπ' αριθ. 184 και 186 του έτους 1960 πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου «περί της ασφαλίσεως εν γένει του προσωπικού της υπό της Δ.Ε.Η. εξαγοραθείσης Η.Ε.Α.Π. και άλλων διατάξεων» 3
- N. Δ. 4200. Περί επενδύσεως των διαθεσίμων κεφαλαίων του Ταμείου Αρωγής Υπαλλήλων Αρμενιστικής Υπουργείου Εθνικής Παιδείας 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4197

Περί του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών και άλλων τινών διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 7 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαν και διατάσσαν:

Άρθρον 1.

Τὸ δυνάμει του άρθρου 49 του Νόμου 4841/1930 «περί αυτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ υποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν» καὶ τοῦ άρθρου 50 τοῦ Νόμου 6033/1934 «περί κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1933 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περί αυτοκινήτων ἐν γένει καὶ τοῦ Τ.Π.Ι.Α.Α. κειμένης Νομοθεσίας», συσταθὲν καὶ λειτουργοῦν Ταμείον Συντάξεων Αυτοκινητιστῶν (Τ.Σ.Α.) ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύον ἐν Ἀθῇναις καὶ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ Υπουργείου Ἑργασίας.

Άρθρον 2.

Ἀσφαλιζόμενα πρόσωπα.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς:

α) Οἱ κεκτημένοι ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἰκανότητος ὁδηγοῦ αυτοκινήτου, ἐφ' ὅσον ἐργάζονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς

Χώρας αὐτοπροσώπως καὶ ἀποκλειστικῶς ὡς ὁδηγοὶ αὐτοκινήτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως, εἴτε κατὰ σχέσιν ἐξηρητημένης ἐργασίας (ἰδιωτικοῦ δικαίου) ἀνεξαρτήτως τρόπου ἀμοιβῆς τῶν ἢ καθ' οἷανδήποτε ἐτέραν σχέσιν (ἐπὶ μισθώσει αὐτοκινήτου, ἐπὶ ἀμοιβῇ διὰ ποσοτῶν ἢ κατὰ χιλιομετρικὴν ἀπόστασιν) εἴτε κατὰ σχέσιν ἐξηρητημένης ἐργασίας δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ὁ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως δὲν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινότητι ἢ ἐτέρῳ ΝΠΔΔ.

β) Οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον κέντηνται τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλουσιν αὐτῶν.

γ) Οἱ χρήται καὶ ἐκμεταλλεῖται αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἀγορᾶς τοῦ αὐτοκινήτου, ἔστω καὶ ἂν ἡ κυριότης δὲν περιέρχεται εἰς τοὺς μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος.

δ) Οἱ κεκτημένοι ἄδειαν ἐκγυμναστοῦ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἐφ' ὅσον ἀσχοῦν αὐτοπροσώπως καὶ ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καὶ εἶναι ἰδιοκτῆται, χρήται καὶ ἐκμεταλλεῖται ἐκπαιδευτικῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἢ ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα αὐτὰ ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιοκτησίας ἐκπαδευτικῶν αὐτοκινήτων, ἀποδεικνύουσι δι' ἐγγράφου βεβαιώσεως τοῦ Υπουργείου Συγκοινωνιῶν ἐκπαιδεύσιν τοὐλάχιστον 20 ὁδηγῶν αὐτοκινήτων κατ' ἔτος.

ε) Τὰ μέλη, οἱ μέτοχοι Ὀργανισμῶν ἢ Κοινοπραξιῶν ἢ συγκεκρωτημένων ὁμάδων αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζομένου τοιούτου, ὡς καὶ οἱ μετέχοντες εἰς Ἑταιρείας, πλὴν τῶν Ἀνωνύμων, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ μεταφορὰ ἐπὶ κομίστρῳ δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

στ) Αἱ χῆραι σύζυγοι καὶ οἱ κατιόντες θανόντος ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἢ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων οἱ γονεῖς ἢ αἱ ἀγαμαι ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ προικολήπτης γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ καὶ οἱ δωρεοδόχοι ἄμεσοι κατιόντες τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον ἐκτήσαντο αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως ἐκ κληρονομίας, διὰ δωρεᾶς ἢ λόγῳ προικὸς καὶ δὲν ἀσχοῦσιν ἕτερον ἐπάγγελμα ἢ ἐπιχείρησιν.

ζ) Οἱ κεκτημένοι ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἰκανότητος ὁδηγοῦ ἰδιοκτῆται καὶ νομεῖς ἢ χρήται καὶ ἐκμεταλλεῖται αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως κατὰ ποσοστὸν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατέλεσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρώα τῶν ἡσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, ἔχουσι πραγματοποιήσει ὑπερβεβαιωθῆ ἀσφάλισιν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του καὶ δὲν ἐπώλησαν αὐτοκίνητον Δημοσίας Χρήσεως ἢ ἰδιωτικὸν μερίδιον αὐτοῦ κατὰ τὴν τελεσίαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πενταετίας. Ἡ ἀσφάλισις τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν εἰ-

ριον ζ' πρώτων χωρεί υπό την προϋπόθεσιν προσκομίσεως κατ' έτος και βεβαίωσης της οικείας Αστυνομικής Αρχής αποδεικνύουσας κατ' επάγγελμα μεταφοράν επ' κμισίτρω δια των άνωτέρω αυτοκινήτων.

η) Οι κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου και άσκούντες το επάγγελμα του οδηγού αυτοκινήτων εις Ελληνικάς Διπλωματικάς Αποστολάς εν τη άλλοδαπη, έφ' όσον συνδέονται δια σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, έγγραφωσιν τη δηλώσει των εις το Τ.Σ.Α. και καταβάλλουσιν εισφοράς ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου αυτοκινήτου.

θ) Οι μετέχοντες ως Πρόεδροι ή Γενικοί Γραμματείς εις την Διοίκησιν επαγγελματικών Σωματείων ή Ένώσεων τοιούτων Σωματείων, των περί ών το παρόν άρθρον προσώπων, έφ' όσον καταβάλλουσιν οι μόν εκ της τάξεως των ιδιοκτητών αυτοκινήτων την εκάστοτε καθωρισμένην ασφαλιστικήν εισφοράν ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου, οι δέ εκ της τάξεως των οδηγών αυτοκινήτων την εκάστοτε καθωρισμένην ασφαλιστικήν εισφοράν ήσφαλισμένου οδηγού. Προκειμένου περί των τελευταίων ή εργοδοτική εισφορά θαρύνει το οικείον επαγγελματικόν Σωματείον ή Ένωσιν.

Ο κατά την παρούσαν περίπτωσιν χρόνος ασφάλισεως, λογίζεται ως χρόνος εργασίας ήσφαλισμένου οδηγού, έφ' όσον τα περί ών πρόκειται πρόσωπα κέκτηνται επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού.

ι.) Το τακτικόν προσωπικόν του Τ.Σ.Α. και του Οργανισμού Έλέγχου των δι' Αυτοκινήτων Συγκοινωνιών (Ο.Ε. Λ.Σ.).

ια.) Οι κάτοχοι τριτόχων φορτηγών δημοσίας χρήσεως έφ' όσον έχουσιν επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου.

2. Αί χήραι και θυγατέρες θανόντος ήσφαλισμένου εις το Τ.Σ.Α. εάν λαμβάνωσι σύνταξιν εκ τούτου λόγω θανάτου του συζύγου ή πατρός αυτών, διατηρούσιν την ιδιότητα του ήσφαλισμένου και μετά την τέλειν γάμου, ανεξαρτήτως επαγγελματικής ιδιότητος του συζύγου.

3. Τα πρόσωπα των εδαφίων β, γ, δ, ε και στ της παρ. 1 του παρόντος άρθρου υπάγονται εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Α., έφ' όσον έκαστον τούτων έχει την κυριότητα και νομήν ή χρήσιν και εκμετάλλευσιν τουλάχιστον ενός τετάρτου λεωφορείου αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως προκειμένου περί λεωφορείου αυτοκινήτου ελάσσονος τύπου ή ενός ογδόου προκειμένου περί λεωφορείου αυτοκινήτου μείζονος τύπου ή ήμισος επιβατικού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετά ή άνευ μετρητού, ή ποσοστόν φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως αντιστοιχοῦν τουλάχιστον εις 1 1/2 τόννους ή ολοκλήρου φορτηγού αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως.

4. Τα πρόσωπα των εδαφίων α, β, γ, δ, ε και στ παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου δέν υπάγονται εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Α., έφ' όσον άσκούσιν έτερον επάγγελμα ή επιχείρησιν πλην των εν αυτοίς αναφερομένων ή εύρίσκονται εις σχέσιν εξηρητημένης εργασίας ή υπηρεσίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου παρ' έτέρω προσώπω και δέν αποζώσιν αποκλειστικώς εκ του αυτοκινητιστικού επαγγέλματος, εξαιρουμένων των προσώπων εκ περιουσιακών στοιχείων.

Κατ' εξαιρέσιν των όρισμών του προηγουμένου εδαφίου υπάγονται εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Α.:

α) Έκ των μετ' επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού, ιδιοκτητών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως των κεκτημένων την κυριότητα ή την χρήσιν και εκμετάλλευσιν τούτων, οι έχοντες άπαχόλησιν ως προσωπικόν κινήσεως ή γραφείων εις πάσης φύσεως συγκεκροτημένας ομάδας εκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, πλην Άνωνόμων Έταιρειών, άσκούσας επιχείρησιν μεταφοράς προσώπων ή πραγμάτων, και υπό την προϋπόθεσιν είτε ότι ήττησαν το επάγγελμα του οδηγού αυτοκινήτων επί 10ετίαν τουλάχιστον, είτε ότι συνεπλήρωσαν 10ετίαν τουλάχιστον ως προσωπικόν κινήσεως ή γραφείων εις τους ως άνω εργοδότης.

β) Οι πωληταί βενζίνης οι κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου πρό της 1ης Ιανουα-

ρίου 1927, έφ' όσον είναι κύριοι αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως και κέκτηνται και την νομήν, χρήσιν και εκμετάλλευσιν τούτου.

Τα πρόσωπα ταῦτα δέν δικαιούνται συντάξεως έφ' όσον διατηρούσι κατάστημα πωλήσεως βενζίνης. Διατήρησις Καταστήματος θεωρείται και ή τυχόν μεταβάσις τούτου εις πρόσωπα συνδεόμενα μετ' αυτών δια συγγενείας μέχρι και τετάρτου βαθμού συμπεριλαμβανομένου.

δ) Η υπό ήττηθέντος διατήρησις γραφείου με αποκλειστικόν σκοπόν την διενέργειαν μεταφορών, επιβατών και άγκυρών επί κμισίτρω δια του ή των αυτοκινήτων του δημοσίας χρήσεως ή και δι' έτέρων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ή δι' εκμίσθωσιν ιδιωτών, ως και ή άπασχόλησις ως Πράκτορας του Τ.Σ.Α. δέν αποκλείει την ασφάλισιν.

Όμοίως δέν αποκλείει την ασφάλισιν ή υπό ήττηθέντος άποφοίτου άνωτάτης Τεχνικής Σχολής με 15ετή τουλάχιστον πείραν επί συγκοινωνιακών θεμάτων διατήρησις γραφείου με αποκλειστικόν σκοπόν την μελέτην τοιούτων θεμάτων ως και ή παροχή υπό τούτου υπηρεσιών εις τας πάσης φύσεως αυτοκινητιστικάς οργανώσεις ή Νομικά Πρόσωπα σκοπόν έχοντα την εκμετάλλευσιν αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ή την έμπορίαν αυτοκινήτων. Ο χρόνος της διατήρησεως του γραφείου τούτου ή της παροχής υπηρεσιών δέν λογίζεται συντάξιμος, καταβάλλονται όμως κατά τόν χρόνον τούτον αι πρόσ το Τ.Σ.Α. εισφοραί.

6. Δέν θεωρούνται ιδιοκτήται, χρήσται ή εκμεταλλευταί αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως δια την εφαρμογήν του παρόντος Νόμου οι ιδιοκτήται και νομείς ή χρήσται και εκμεταλλευταί δικύκλων ή τρικύκλων αυτοκινήτων.

7. Τα πρόσωπα των άνωτέρω κατηγοριών υπάγονται εξεξής το πρώτον εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Α., έφ' όσον συνεπλήρωσαν το 18ον έτος της ηλικίας των, εξαιρουμένων των περιπτώσεων του εδαφίου στ', της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 3.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της ασφάλισεως.

Προαιρετική ασφάλισις.

1. Έκ των εν άρθρω 2 του παρόντος Ν. Δ)τος αναφερομένων προσώπων δέν υπάγονται εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Α.:

α) Οι άλλοδαποί, οι προσκαίρως εν Ελλάδι άσχολούμενοι. Ός πρόσκαιρος άπαχόλησις θεωρείται ή μέλλουσα να διαρκέτη όλιγώτερον του έτους. Δύνатаι το Διοικ. Συμβούλιον επί εξαιρετικών περιπτώσεων να παρατείνη τόν χρόνον της μη άσχαλίσεως άπαχολήσεως μέχρι 3 ετών εν συνόλω.

β) Οι έρωμένοι, οι άσχολούμενοι εις Ίδρύματα εν οίς τελούνται τα της λατρείας των διαφόρων θρησκειών.

γ) Οι άλλοδαποί, οι άσχολούμενοι εις τας εν Ελλάδι εύρισκομένας διπλωματικάς αντιπροσωπείας ξένων Κρατών και τας έκτάκτους διεθνείς Έπιτροπάς, ως και τα φυσικά πρόσωπα τ' απολαύοντα του δικαιώματος της έτεροδικίας.

Τα ως άνω πρόσωπα δύνανται τη αίτήσει των να ασφαλισθών εις το Τ.Σ.Α. καταβάλλοντα εισφοράν ήσφαλισμένου ιδιοκτήτου.

δ) Σύζυγοι ή άγαμοι θυγατέρες μη ήσφαλισμένου εις το Τ.Σ.Α., υποβαλλομένου δε εις φορολογίαν εισοδήματος δι' εαυτόν και τα συνοικούντα μέλη οικογενείας, έφ' όσον το εισόδημα τούτο υπερβαίνει τας 70.000 δραχμάς έτησίως εκ πάσης άσχέτου προς το αυτοκίνητον αιτίας.

Μέλη οικογενείας νοούνται ό και ή σύζυγος, οι συνοικούντες άνιόντες οίουδήποτε βαθμού και άνήλικοι κατιόντες οίουδήποτε βαθμού.

Δια την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν των κατά την προηγούμενην περίπτωσιν προσώπων υποχρεούνται οι άξιούντες δικαιώμα ασφάλισεως να υποβάλουν πιστοποιητικόν της Οίκον. Έφορίας αποδεικνύοντες την καθαράν φορολογητέαν πρόσδο-δον του αίτούντος και των κατά τ' άνωτέρω συνοικούντων μελών οικογενείας.

2. Εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Α. υπάγονται προαιρετικώς τη αίτήσει των και από της υποβολής ταύτης οι κεκτημένοι επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού, έφ' όσον εργά-

ζονται: ως οδηγοί αυτοκινήτων παρά τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινοῦτι: ἢ Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου κατὰ σχέσιν ἐργασίας δημοσίου δικαίου, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεως τῶν θεωρεῖται συντάξιμος παρά τῷ Δημοσίῳ ἢ Δήμῳ ἢ Κοινοῦτι: ἢ ἐτέρῳ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε καθωρισμένης εισφορᾶς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου αυτοκινήτου μὴ ἀποκλειομένης τῆς ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων κτήσεως τῆς κυριότητος, χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Οἱ μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀσκήσαντες τὸ δικαίωμα προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως παρά τῷ Τ.Σ.Α. βάσει τῶν προϋφασσάτων διατάξεων διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε καθωρισμένης εισφορᾶς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου αυτοκινήτου, μὴ ἀποκλειομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς ὑπὸ τῶν προσώπων τούτων κτήσεως τῆς κυριότητος, χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐγγραφή εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Πιστοποιητικὰ ἐπαγγελματικότητος.

1. Ἐν περιπτώσει προσλήψεως ἐπαγγελματίου οδηγοῦ αυτοκινήτου στερουμένου ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ὁ ἰδιοκτῆτης, χρήστης ἢ ἐκμεταλλευτὴς ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς εισφορᾶς τοῦ ἐπαγγελματίου οδηγοῦ, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀναγώγην κατὰ τοῦ οδηγοῦ.

2. Κατ' ἔτος ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων οδηγοὶ νὰ θεωρῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀδείαν ἰκανότητος οδηγοῦ αυτοκινήτων, οἱ δὲ κάτοχοι, χρήσται, ἐκμεταλλεῦται ἢ ἐκμισθωταὶ αυτοκινήτων δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως νὰ θεωρῶσι τὰς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν αυτοκινήτων τῶν.

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμοδίαι διὰ τὴν θεωρήσιν Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὰς τοιαύτας θεωρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν προσκομιθῶσι προηγουμένως ἀποδεικτικὰ καταβολῆς τῶν ἀτομικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν εισφορῶν τῶν ὑποχρέων μέχρι τῆς ἡμέρας θεωρήσεως.

3. Πιστοποιητικὰ ἐν γένει χορηγοῦνται ἐκ μέρους τοῦ Τ.Σ.Α. εἰς τὸν ἡσφαλισμένον οδηγὸν αυτοκινήτων μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐγγραφῆς του εἰς τὰ Μητρώα ἡσφαλισμένων.

Ἄρθρον 5.

Ποινικαὶ κυρώσεις.

Ἠσφαλισμένοι, ἐργοδῶται, πράκτορες τοῦ Τ.Σ.Α., ἐκπρόσωποι Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων καὶ πᾶν Δημόσιον Ὅργανον δηλοῦντες, βεβασιῶντες ἢ πιστοποιοῦντες ἐγγράφως ἐν γνώσει τῶν ψευδεῖς ἐπαγγελματικὰς μεταβολὰς τῆς ἀσκήσιν αυτοκινήτιστικου ἐπαγγέλματος ἢ βεβασιῶντες διὰ θεωρήσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐγγράφως, ὡς ἀληθεῖς περιεχόμενον ψευδοῦς δηλώσεως, διώκονται κατ' ἐγκλησιν τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ παντὸς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένου καὶ ἐφ' ὅσον καλούμενοι ἐγγράφως ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α. δὲν ἤθελον συμμορφωθῆ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, τιμωροῦνται διὰ παράβασιν τῶν ἀρθρῶν 216 καὶ 217 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 13 στοιχείον γ' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθροῦ 217 τιμωροῦνται ἐργοδῶται ἀρνούμενοι τὴν ἐκδοσιν ἢ χορήγησιν ἐγγράφων δηλώσεων, βεβασιῶσεων ἢ πιστοποιήσεων εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένους ἐπαγγελματίας οδηγούς περὶ τῶν μεταβολῶν τῆς ἐπαγγελματικότητος καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀπασχολήσεως καὶ οἱ ἡσφαλισμένοι ἢ οἱ δικαιούμενοι ἀσφαλίσεως οἱ παραλείποντες ἀδικαιολογήτως τὴν ἐμπρόθεσμον ὑποβολὴν κατ' ἔτος ὑποβόλου δηλώσεως ἐπαγγελματικῶν τῶν μεταβολῶν, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθο, τοιαῦται, καὶ ἀπογραφικοῦ δελτίου διὰ τοὺς τὸ πρῶτον ἀσφαλιζομένους.

Αἱ περὶ ἀναστολῆς μετατροπῆς ἢ ἐξαγορᾶς ποινῆς διατάξεις δὲν ἰσχύουν ἐν προκειμένῳ.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν περὶ τῶν ἀνωτέρω μηνύσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 417—427 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων

τινῶν ἐπ' αὐτοφόρῳ ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 6.

Πόροι.

1. Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς πόρους:

α) Εἰσφορὰν ἀτομικὴν παντὸς ἡσφαλισμένου οδηγοῦ ἐκ δραχ. 60 μηνιαίως.

β) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως, ἀτομικὴν καὶ ἐργοδοτικὴν, παντὸς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου, χρήστου ἢ ἐκμεταλλευτοῦ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ ἢ ἄνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος οδηγοῦ, ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ ἰδιοκτησίας, ἀριθμοῦ ἀπασχολουμένων οδηγῶν καὶ προσωπικῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἢ μὴ ὡς οδηγοῦ.

γ) Ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 100 μηνιαίως παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ αυτοκινήτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς χρήσεως, μὴ ἡσφαλισμένου εἰς τὸ Τ.Σ.Α., τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων, τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. δι' ἑκάστον ἀπασχολούμενον οδηγὸν αυτοκινήτου ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.

δ) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παντὸς ἡσφαλισμένου ἐκχυμαστοῦ οδηγῶν αυτοκινήτου ὡς καὶ παντὸς ἡσφαλισμένου πωλητοῦ βενζίνης.

ε) Εἰσφορὰν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐκ 5 ο)ο τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του.

στ) Ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (Ο.Ε.Α.Σ.) ἐκ 10 ο)ο τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἀσφαλισμένου τακτικοῦ προσωπικοῦ του.

ζ) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παντὸς ἡσφαλισμένου μέλους Συνεταιρισμοῦ ἢ Ἑταιρείας ἢ ἄλλης συγκεκροτημένης ὁμάδος αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Κατ' ἐξαιρέσιν τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένα μέλη Συνεταιρισμοῦ ἢ Ἑταιρείας ἢ ἄλλης συγκεκροτημένης ὁμάδος λεωφορείων αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ὃν τὴ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμέραν εἶναι ἔλασσον τοῦ 1)15 ἀκεραίου λεωφορείου αυτοκινήτου, καταβάλλουσι μόνον τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδαίου α' παράγρ. 1 τοῦ παρόντος εἰσφορὰν.

η) Εἰσφορὰν παντὸς ἡσφαλισμένου κυρίου ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἐκ δραχ. 100 δι' ἑκάστον πλέον τοῦ ἐνὸς ἀκεραίου αυτοκινήτου.

θ) Εἰδικὴν εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 160 μηνιαίως παρὰ παντὸς συνταξιούχου τοῦ Τ.Σ.Α. διατηροῦντος τὴν κυριότητα, χρήσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ποσοστὸν αὐτοῦ.

ι) Εἰσφορὰν ἐκ δραχ. 20 μηνιαίως παντὸς κυρίου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ αυτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν ἐκάστου αυτοκινήτου, ἐξαιρέσει τῶν χαρακτηριζομένων ὡς γεωργικῆς χρήσεως ταιούτων.

ια) Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. 500 καταβαλλομένην παρὰ παντὸς ἰδιοκτῆτου καὶ νομέως ἢ χρήστου καὶ ἐκμεταλλευτοῦ οἰουδήποτε αυτοκινήτου ἀνεξαρτήτως νομικῆς διακρίσεως ἢ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αυτοκινήτου διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ δραχ. 100 διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἢ ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἐκάστου αυτοκινήτου.

ιβ) Παγίαν εἰσφορὰν δραχ. 500 διὰ τὴν χορήγησιν. δραχ. 50 διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος οδηγοῦ αυτοκινήτων καὶ δραχ. 50 διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου αὐτῆς.

ιγ) Τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ιδ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ ζωρεῶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐδρα. α, β, γ, δ, ζ, η, καὶ θ, τῆς παραγρ. 1 αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν 20 ο)ο, ἀπὸ δὲ 1ης Ἰανουαρίου 1963 καὶ δι' ἐτέρου ποσοστοῦ 20 ο)ο.

3. Ἡ παραγραφὴ τῶν πάσης φύσεως εἰσφορῶν τῶν ὑποχρέων διέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 249 τοῦ Α.Κ.

"Αρθρον 7.

Τρόπος Εισπράξεως Εισφορών.

1. 'Επί ήσφαλισμένου οδηγού παρέχοντος εξηρητημένην εργασίαν και άμειβομένου διά μισθού ή ήμερομισθίου ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατῇ εκ του μισθού ή ήμερομισθίου τὸ βαρύνον τὸν οδηγὸν ποσὸν τῆς ἐκάστοτε ατομικῆς μηνιαίας ασφαλιστικῆς εισφορᾶς του και νὰ ἀποδίδῃ ταύτην μετὰ τῆς βαρυνούσης αὐτὸν ἀντιστοίχου εργοδοτικῆς εισφορᾶς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐντὸς τοῦ ἐπομένου τεῦ εἰς ὃν ἀνάγεται ἡ εισφορὰ μηνός.

Ἐὰν ὁ εργοδότης δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὡς ἄνω υποχρέωσίν του παρακρατήσεως τῆς εισφορᾶς ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ ή τῶν ήμερομισθίων ή καταβολῇ τῆς εισφορᾶς τοῦ οδηγοῦ ἐκρύνει τὸν εργοδότην μὴ δικαιοῦμενον εἰς ἀντιλογίαν ή συμψηφισμόν.

"Αρνησις τοῦ ήσφαλισμένου οδηγοῦ πρὸς καταβολὴν τῆς βαρυνούσης αὐτὸν εισφορᾶς, περὶ ἧς τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως ὅπου οἰσθῆναι ἀποζημιώσεως μετὰ προηγουμένην πάντως ἔγγραφον προειδοποίησιν τοῦ εργοδότη πρὸς τὸν ήσφαλισμένον οδηγὸν και μετὰ πόροdon μηνός ἀπὸ τῆς τοιαύτης προειδοποιήσεως.

2. 'Επί ήσφαλισμένου οδηγοῦ αὐτοκινήτου, άμειβομένου ἐπὶ ποσοτῶς, ή ἐπὶ χιλιομετρικῇ ἀποστάσει ὡς και ἐπὶ ήσφαλισμένου οδηγοῦ εργαζομένου εἰς αὐτοκίνητον ἐπὶ μισθῶσι τούτου, οὗτος υποχρεούται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ιδιοκτῆτην χρήστην, ἐκμεταλλευστὴν ή ἐκμισθωτὴν τοῦ αὐτοκινήτου τὴν ατομικὴν μηνιαίαν ασφαλιστικὴν του εισφορὰν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ μηνός τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη, υποχρεούμενον νὰ ἀποδίδῃ ταύτην μετὰ τῆς βαρυνούσης τοῦτον ἀντιστοίχου εργοδοτικῆς εισφορᾶς εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός.

"Αρνησις καταβολῆς τῆς εισφορᾶς ταύτης παρὰ τοῦ ήσφαλισμένου οδηγοῦ παρέχει δικαίωμα καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἢ εὐ οἰσθῆναι ἀποζημιώσεως διὰ τὸν ιδιοκτῆτην ἐκμισθωτὴν, χρήστην ή ἐκμεταλλευστὴν αὐτοκινήτου μετὰ προηγουμένην πάντως ἔγγραφον προειδοποίησιν τοῦ εργοδότη πρὸς τὸν ήσφαλισμένον οδηγὸν και μετὰ πόροdon μηνός ἀπὸ τῆς τοιαύτης προειδοποιήσεως.

3. 'Επί ήσφαλισμένου ιδιοκτῆτου, χρήστου ή ἐκμεταλλευστοῦ αὐτοκινήτου οὗτος υποχρεούται νὰ καταβάλῃ τὴν βαρυνούσαν τούτον ατομικὴν και εργοδοτικὴν εισφορὰν ἐντὸς τοῦ μηνός τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρήσεως καταβολῆς τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω εισφορᾶς πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνός ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτο καταβλητέα αὕτη διαπράττει ποινικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ Νόμου 1373/44 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν πόρων ἐνίων Ὁργανισμῶν και συμπληρώσεως τῆς ασφαλιστικῆς νομοθεσίας».

4. Ἐὰν ὁ ιδιοκτῆτης, χρήστης, ἐκμεταλλευστὴς ή ἐκμισθωτὴς αὐτοκινήτου καθυστερήσῃ τὴν καταβολὴν τῆς παρακρατηθείσης ή καταβληθείσης αὐτῷ ατομικῆς μηνιαίας ασφαλιστικῆς εισφορᾶς τοῦ οδηγοῦ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνός ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτο καταβλητέα αὕτη, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς υπεξαίρεσεως, δὲν ἐπηρεάζεται ὁμοίως ἐκ τούτου ή ασφαλιστικῇ ιδιότητι τοῦ ἐπαγγελματίου οδηγοῦ.

5. Προκειμένου περὶ ήσφαλισμένων οδηγῶν εργαζομένων εἰς τὸ Δημόσιον, Δήμους, Κοινότητα ή Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ή ἀπόδοσις εἰς τὸ Τ.Σ.Α. τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εισφορῶν συντελεῖται ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται.

6. Αἱ πάσης φύσεως εισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Α. καθυστερούμεναι πέραν τῶν δύο μηνῶν και ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνός εἰς ὃν αὗται ἀνάγονται, ἐπιβαρύνονται, δι' ἕκαστον διμήνον καθυστέρήσεως διὰ προσθέτου τέλους τρία τοῖς ἑκατὸν (300)ο, μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰ 500)ο τῆς κυρίας ὀφειλῆς.

7. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Τ.Σ.Α., ἀναγκαστικῶς τοῦ χρόνου εἰς ὃν ἀνάγονται αὗται, ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ή πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου κα ἀπύσσονται προνομικῶς ἀμέσως μετὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 940 ἀρ. 7 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καταπαστούμενας ἀπαιτήσεις.

8. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικαὶ εισφοραὶ ήσφαλισμένων ἀναγόμεναι εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι 31.12.44 ἀναπροσαρμόζονται και ἐξοφλοῦνται ἄνευ προσθέτων τελῶν ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν πρὸς ὀρχ. 20 μηνιαίως, ὑπὸ δὲ τῶν ιδιοκτῆτων μετὰ ή ἄνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ικανότητος οδηγοῦ πρὸς ὀρχ. 40 μηνιαίως, αἱ δὲ ἀπὸ 1.1.45 και μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καθυστερούμεναι ασφαλιστικαὶ εισφοραὶ ήσφαλισμένων ἀναπροσαρμόζονται κατὰ ποσὸν και κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος, ἐξοφλοῦνται δὲ διὰ μηνιαίων δόσεων κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας και Κοινοποιήσεως ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Ν. Δ. 2698)53 «περὶ διοικήσεως τοῦ ΠΚΑ, μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας, ὡς και ἄλλων τινῶν διατάξεων».

Ὁφειλὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ πάσης φύσεως ἐτέρων εισφορῶν, ἀναγομένων εἰς χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ἐξοφλοῦνται εἰς μηνιαίας δόσεις, ὃν ὁ ἀριθμὸς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 60.

9. Αἱ διὰ τὸ Δημόσιον ἰσχύουσαι προθεσμιαί κλητεύσεως και ἐμφανίσεως ἰσχύουσι και διὰ τὸ Τ.Σ.Α. ἀποκλεισμένης τῆς κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς κατ' αὐτοῦ και τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως πρὸ τῆς παρόδου μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

"Αρθρον 8.

Σύστημα εισπράξεως εισφορῶν.

1. Τὸ Τ.Σ.Α. δύναται πρὸς εισπραξίν τῶν εισφορῶν του νὰ ἐκδίδῃ και χρησιμοποιῇ ἔνσημα, ἅτινα ἀπολαύουσι τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα χαρτόσημα.

2. Ὁ τύπος, ὁ χρόνος ἰσχύος, ὁ τρόπος διαθέσεως κλπ. τῶν ἐνσήμων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.

3. Ἡ εισπραξις τῶν πόρων τοῦ Τ.Σ.Α., ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τοῦ Τ.Σ.Α., τῶν Ὑποκαταστημάτων και Πρακτορείων αὐτοῦ. Ἐπίσης δύναται νὰ ἀνατίθεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ., καθορίζοντος και πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειον, εἰς Νομικὰ Πρόσωπα ή Τραπεζὰς ή Κοινὰ Ταμεῖα αὐτοκινήτων ή τοὺς Διαχειριστὰς αὐτῶν ή τὰς πάσης φύσεως Αὐτοκινήτιστικὰς Ὁργανώσεις ἐπὶ ποσοτῶ τῶν εισπραττέμενων ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐν ἐκάστη περιπτώσει μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 % ή ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 3 % κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐν συνδυασμῷ πρὸς μισθὸν καθοριζόμενον κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἡ εισπραξις τῶν ἐσόδων τοῦ Τ.Σ.Α. δύναται νὰ ἐνεργῇται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. περὶ εισπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 2252)52 και κατὰ τὰ εἰδικώτερον οἰκηνομικῶν διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Ἐργασίας.

"Αρθρον 9.

Συντάξιμος χρόνος.

1. Ὁ συντάξιμος χρόνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ. διακρίνεται εἰς:

α) Χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως και

β) Χρόνον ἐξ ἀναγνωρίσεως κατὰ τὴν παρ. 3.

2. Ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος:

α) Ὁ ἀπὸ συστάσεως τοῦ Τ.Σ.Α. και μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ ήσφαλισμένου χρόνος ἀπασχολήσεως ὑπὸ μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων.

3) 'Ο από της συστάσεως του Τ.Σ.Α. μέχρι 6.10.53 χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῷ Δημοσίῳ, Δήμῳ, Κοινοῦτι καὶ οἰκωθέντε Νομικῷ Προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου, δι' ὃν κατεβλήθησαν καὶ εἰσπραχθήσαν παρά του Τ.Σ.Α. αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ καί

γ) 'Ο χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῇ τέως Ὑπηρεσίᾳ Ἐκμεταλλεύσεως Κρατικῶν Αυτοκινήτων, δι' ὃν κατεβλήθησαν ταύτη αἱ ὑπὲρ του Τ.Σ.Α. ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ τῶν υποχρέων, αἵτινες μετὰ τῶν βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον εἰσφορῶν τοῦ ἐργοδότη ἀπεδόθησαν τῷ Τ.Σ.Α.

3. Ὡς χρόνος ἐξ ἀναγνωρίσεως λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

α) 'Ο πρὸ της συστάσεως του Τ.Σ.Α. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας χρόνος απασχολήσεως ὑπὸ μίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἰδιότητων, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξηγοράσθῃ ἢ θέλει ἐξαγορασθῇ κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

β) 'Ο ἐλάχιστος τοῦ ἔτους χρόνος διακοπῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος λογίζομενος ἀπαξ μόνον δι' ἐκάστην ἡμερολογιακὴν πενταετίαν ἐφ' ὅσον διὰ τοῦτον καταβάλλονται εἰσφοραί.

γ) 'Ο χρόνος στρατιωτικῆς ἐφεδρικῆς ὑπηρεσίας, αἰχμαλωσίας καὶ ὁμηρίας.

δ) 'Ο ἀπὸ 1.10.53 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου χρόνος απασχολήσεως ως οδηγού παρά τῷ Δημοσίῳ, Δήμῳ, Κοινοῦτι, ΝΠΔΔ καὶ Ὁργανισμοῖς κυρίας ἀσφαλίσεως ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν στοιχειοθετεῖ κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος, συμφώνως τὰς κρατούσας διατάξεις, συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐξ ἐτέρας πλὴν τοῦ Τ. Σ. Α. πηγῆς.

ε) 'Ο ἀπὸ της συστάσεως του Τ.Σ.Α. μέχρι 6ης Ὀκτωβρίου 1953 χρόνος διακοπῆς ἀσφαλίσεως τῶν παρά τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων ἢ ὑπηρετησάντων οδηγῶν αυτοκινήτων λόγω διαγραφῆς τῶν ὡς ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν κτήσεως τῆς ὑπαλληλικῆς ἰδιότητος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δὲν εἶναι ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἢ ὁ χρόνος οὗτος δὲν υπολογίζεται ὡς συντάξιμος εἰς τὸ Δημόσιον.

4. 'Ο κατὰ τὴν προηγουμένην παρ. 3 χρόνος ἐξ ἀναγνωρίσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 κατ' ἀνώτατον ὅριον ἔτη.

Ἄρθρον 10.

Ἐξαγορὰ χρόνου ἐξ ἀναγνωρίσεως.

1. Ἡ ἀναγνώρισις ὡς συνταξίμου τοῦ κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος χρόνου ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου υποβαλλομένη ἐντὸς ἀναρκεπτικῆς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀρχομένης, προκεμένου μὲν περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένων ἀπὸ της δημοσιεύσεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α. ἀπὸ της ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὰ Μητρώα ἠσφαλισμένων, τοῦ Τ.Σ.Α.

Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ δι' ἑκάστον πρὸς ἀναγνώρισιν μῆνα ποσού ἴσου πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐξαγορᾶς, εἰσφορᾶν ἠσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου.

Τὸ ποσὸν ἐξαγορᾶς καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε κατὰ μηνιαίας δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς ἐβδομήκοντα δύο (72).

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας υποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα συντάξεως υποβολῆς αἰτήσεως ἐντὸς ἀναρκεπτικῆς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ καθορισθέντος ποσοῦ ἐξαγορᾶς τὸ ὑπόλοιπον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα συντάξεως κατὰ δόσεις, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐξήκοντα (60). Πάντως τὸ ποσὸν ἐκάστης δόσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐνδὸς τετάρτου τῆς καταβαλλομένης συντάξεως.

2. 'Ο κατὰ τὸ ἐδάφ. δ' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος χρόνος ἀναγνωρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου

τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἐξαγοράζεται κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζόμενα, κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος.

3. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ληξιπροθέσμου δόσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Συνταξιοδότησις λόγω γήρατος.

1. Δικαίωμα εἰς συντάξιν, λόγω γήρατος ἔχει:

α) 'Ο ἠσφαλισμένος, ὁδηγὸς ἢ ὁ μετὰ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος οδηγού αυτοκινήτου ἠσφαλισμένος ἰδιοκτῆτης, χρήστης ἢ ἐκμεταλλευστὴς αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ὁ ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον ἐργασθεὶς ὡς ὁδηγός, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν:

Ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 20 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 64 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 21 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 63 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 22 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 62 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 23 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 61 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 24 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται συντάξεως λόγω γήρατος οἱ ἀνωτέρω ἠσφαλισμένοι καὶ ὑπὸ τὰς κάτωθι προϋποθέσεις:

αα) Ἀπὸ μὲν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι τῆς 31.12. 1963 ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν:

Ἡλικίαν 59 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 26 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 58 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 27 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 57 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 28 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 56 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 29 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 55 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 30 ἐτῶν.

ββ) Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1964 καὶ δι' ἐκάστην ὡς κάτωθι διατίαν, τὸν ἐναντι ἐκάστης ἐμφαινόμενον ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἐτῶν ἡλικίας καὶ τὸν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω πίνακας ἀντίστοιχον πρὸς τὴν πραγματικὴν ἡλικίαν ἀριθμὸν ἐτῶν πραγματικῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐτῇ 1964 καὶ 1965 ἡλικία τοῦλάχιστον 56 ἐτῶν.

Ἐτῇ 1966 καὶ 1967 ἡλικία τοῦλάχιστον 57 ἐτῶν.

Ἐτῇ 1968 καὶ 1969 ἡλικία τοῦλάχιστον 58 ἐτῶν.

Ἐτῇ 1970 καὶ 1971 ἡλικία τοῦλάχιστον 59 ἐτῶν.

'Ο κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως τυχὼν συντάξεως δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἐνδὸς τὸ πολὺ αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρεούμενος εἰς καταβολὴν τῷ Τ.Σ.Α. τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 καθοριζομένης εἰδικῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οδηγού ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον.

'Ο μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον α' χρόνος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως οὐδὲ δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιοῦτος παρά τοῦ οὕτω τυχόντος συντάξεως.

β) 'Ο ἰδιοκτῆτης αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἄνευ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος οδηγού ἢ ὁ ἰδιοκτῆτης αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετὰ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ἱκανότητος οδηγού ὁ μὴ ἐργασθεὶς ἐπὶ 10ετίαν ὡς ὁδηγός αυτοκινήτου ὡς καὶ ὁ κατὰ τὰ ἐδάφια βεύτερον τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Ν. Δ' τος ἠσφαλισμένος πωλητὴς ἐνεζίντης, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν:

Ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 25 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 64 ἐτῶν καὶ ἔχοντο νπραγματικῆς ἀσφαλίσεως 26 ἐτῶν.

Ἡλικία 63 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 27 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 62 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 28 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 61 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 29 ἐτῶν.

Ἡλικίαν 60 ἐτῶν καὶ χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 30 ἐτῶν.

Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως β' τυχὼν συντάξεως ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῇ ἐπὶ ποινῇ ἀνακλή-
τεως τῆς περὶ συνταξιοδότησεως τοῦ ἀποφάσεως τοῦ Διοικ.
Συμβουλίου καὶ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν συντάξεων
τῆς κυριότητος ἢ τῆς χρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως παντὸς
αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὁ δὲ πωλητὴς βενζίνης καὶ
τοῦ καταστήματός του ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθε-
σμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ συνταξιοδο-
τήσεως ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῆς παρούσης παραγράφου δὲν λογίζεται ὡς ἀποξένωσις ἀπὸ
τοῦ αὐτοκινήτου ἢ τοῦ καταστήματος ἢ τυχὼν μεταβίβασις εἰς
σύζυγον ἢ πρόσωπα συνδεόμενα διὰ συγγενείας μέχρι καὶ τοῦ
τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

Αἱ ἄνω διατάξεις περὶ ὑποχρεώσεως ἀποξένωσης κλπ.
δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἐξερχομένων μετὰ τὴν
πάροδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ παρέχοντος
δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὁρίου ἡλικίας.

2. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συνταξιο-
δοτηθεὶς λόγῳ γήρατος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ν' ἀ-
ναλάβῃ τὴν κατατεθείσαν ἐπαγγελματικὴν ἢ ἄδειαν ἰκανό-
τητος ὁδηγοῦ καὶ ἐκγυμναστοῦ.

3. Ἀνάπηροι πολέμου ἐπαγγελματίαι ὁδηγοὶ ἢ ἰδιοκτῆται
αὐτοκινήτισται ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡ-
λικίας των καὶ πραγματικὴν συντάξιν 25ετῇ ὑπηρεσίᾳ
ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Τ.Σ.Α. καὶ ἔχον-
τες ἑκατὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ 65 ο)ο δύναται νὰ ἐξερχων-
ται ὡς συνταξιούχοι, μὴ δυναμένου πάντως τοῦ ποσοῦ τῆς
συντάξεως νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῆς τυχὼν λαμβανο-
μένης παρὰ τοῦ Δημοσίου συντάξεως ἢ ἄλλως τοῦ ἐκάστοτε
κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ Τ.Σ.Α.

* Ἀρθρον 12.

Συνταξιοδότησις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας ἔχει ὁ κατὰ τὸ
ἀρθρον 2 τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένος:

α) Ὁ ὁδηγὸς ἢ ὁδηγὸς - ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας
χρήσεως ὁ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον ἐργασθεὶς ὡς ὁδηγός,
ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ
πνευματικῆς ἐξαμήνου τοῦλάχιστον, κατ' ἰατρικὴν πρόβλε-
ψιν, διαρκείας καταστῇ ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγ-
γέλματός του, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πλέον ἔχει πραγματοποιήσει 10ετῇ
τοῦλάχιστον χρόνον πραγματικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος, ἀσφαλίσεως.

β) Ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἄνευ ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ ἐπὶ 10ετίαν τοῦ-
λάχιστον ἐκμεταλλευόμενος αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως,
ὡς καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως μετ' ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ ὁ μὴ ἐργασθεὶς
ἐπὶ 10ετίαν ὡς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ
βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς καταστῇ
ὀλικῶς καὶ διαρκῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ αὐ-
τοκινήτου καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ πλέον
ἔχει πραγματοποιήσει κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις 10ετῇ
τοῦλάχιστον χρόνον πραγματικῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος, ἀσφαλίσεως.

γ) Ὁ ὁδηγὸς ἢ ὁδηγὸς - ἰδιοκτῆτης αὐτοκινήτου δημοσίας
χρήσεως, ἀνεξαρτήτως χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως,
ἐὰν κατέστη ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ
ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενή-
σεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαμήνου τοῦλάχιστον κατ'
ἰατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, ἐπελευθύνῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει

τῆς ἐργασίας του καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς καὶ ὀφειλομένης εἰς
βίαιον συμβάν.

2. Ὁ τυχὼν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας κατὰ τὰς δια-
τάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κύριος καὶ νομεὺς ἢ χρήστης
καὶ ἐκμεταλλευτὴς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετὰ ἐ-
παγγελματικῆς ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ, ἐφ' ὅσον ἡσκησε
τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὁδηγοῦ ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον, δύναται
νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριότητα καὶ νομὴν ἢ χρῆσιν καὶ ἐκμετάλ-
λευσιν ἐνὸς τοῦ πολὺ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρε-
ούμενος εἰς καταβολὴν τῷ Τ.Σ.Α., τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου θ'
παράγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 καθοριζομένης εἰδικῆς μηνιαίας εἰ-
σφοράς ἡσφαλισμένου ἰδιοκτῆτου.

Ὁ μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν κατὰ τὴν παρούσαν παρὰ-
γραφὴν χρόνος δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, οὐδὲ
δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς τοιοῦτος παρὰ τοῦ οὕτω τυχόντος
συντάξεως.

3. Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως
ἢ συνεπείᾳ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀπο-
δεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφά-
σεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας: ἐὰν δμως ὑπάρ-
χωσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 13 ἀναφερομένων, ταῦτα δι-
καιούνται τῆς συντάξεως, ἥς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περιπτώσιν
θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

* Ἀρθρον 13.

Συνταξιοδότησις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου ἔχοντος τὰς προ-
υποθέσεις τῶν ἐδαφίων α, β, γ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 12, ὡς
καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ γήρατος ἢ
ἀναπηρίας δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένους παρα-
γράφους:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χήρος, ἐφ' ὅσον οὐ-
τος συνετηρεῖτο ὑπὸ τῆς θανούσης.

β) Τὰ ἄγαμα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα
ἢ υἱοθετηθέντα τέκνα, ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν 24
τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀπονομῆς συντά-
ξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἢ
συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐφ' ὅσον εἰς ἀπά-
σας τὰς περιπτώσεις δὲν λαμβάνουσιν ὅπωςδήποτε ἐτέραν σύν-
ταξιν παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α., μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους
τῆς ἡλικίας των.

Κατ' ἐξαίρεσιν: αα) Ἐν περιπτώσει μὲν θανάτου τοῦ ἡ-
σφαλισμένου ἢ συνταξιούχου μέχρι 31.12.1963 τὰ θήλεα τέ-
κνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 25ου
ἔτους τῆς ἡλικίας, ββ) Ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου τοῦ ἡσφα-
λισμένου ἢ συνταξιούχου ἐντὸς τῶν κάτωθι ἡμερολογιακῶν
ἐτῶν, τὰ θήλεα τέκνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι συμπλη-
ρώσεως τοῦ ἐναντι ἐκάστου ἔτους ἀναφερομένου ἔτους ἡλι-
κίας:

Ἔτος 1964 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1965 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1966 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 22ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1967 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1968 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 20ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1969 μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 19ου ἔτους τῆς ἡλικίας

Ἔτος 1970 καὶ ἐπέκ. μέχρι συμπλ. τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικ.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συν-
ταξιούχου ὀρφανοὶ πατὴρ καὶ μητὴρ ἐγγονοί, ἐφ' ὅσον οὗ-
τοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος ἢ τῆς θανούσης
ὑπὸ τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφ. β' περιορισμούς.

Τὰ κατὰ τὸ ἐδάφ. β' ὅρια δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέ-
κνου ἢ ἐγγονοῦ ἀνίκανου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν
συμφώνως πρὸς γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Πρωτοθαδμίου Ὑ-
γειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Σ.Α., ἢ προκειμένου περὶ ἀγόν-
των καὶ ἀποδεδειγμένως ἀπόρων θυγατέρων αἰτινες δικαιού-
ται συντάξεως μέχρις ἀποκαταστάσεως διὰ γάμου.

δ) Οἱ ἄποροι γονεῖς, ἐφ' ὅσον συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ
θανόντος ἢ τῆς θανούσης.

2. Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος δὲν δικαιούνται συντάξεως ἐὰν ὁ θά-
νατος τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου
ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν:

α) Ο θάνατος οφείλεται εις ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος εν τη εκτελέσει της εργασίας και εξ άφορμής αυτής.

3) Έφ' σταμέου γάμου, έγενήθη ή διά του γάμου ένομιμοποίησι τέκνον.

γ) Η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου τελή εις κατάτασιν έγκυμοσύνης και

δ) Ο θανών (ή θανούσα) ελάμβανεν κατά την τέλει του γάμου σύταξιν άναπηρίας ή γήρατος, ό δέ θάνατος έπήλθε πρό της παρόδου 24 μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός αν και εν τη περιπτώσει τούτη συντρέχη λόγος τις εκ των άνωτέρω υπό στοιχ. α', β' και γ' αναφερομένων.

"Άρθρον 14.

Ποσόν συντάξεως λόγω γήρατος και άναπηρίας.

1. Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω γήρατος και άναπηρίας αποτελείται:

α) εκ σταθερού ποσού δραχ. 500 και

β) εκ προσαυξήσεων ίσων πρός 40)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου, από του 21ου συμπληρωμένου, μέχρι και του 25ου συμπληρωμένου, 10ο)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 26ου μέχρι και του 28ου συμπληρωμένου, 15ο)ο του σταθερού ποσού από έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 29ου μέχρι και του 31ου συμπληρωμένου 20ο)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου, από του 32ου μέχρι και του 34ου συμπληρωμένου και 25ο)ο του σταθερού ποσού δι' έκαστον έτος συνταξίμου χρόνου από του 35ου μέχρι και του 37ου συμπληρωμένου. Δια τά έτη συνταξίμου χρόνου τά πέραν του 37ου συμπληρωμένου, ουδεμία προσαυξήσις παρέχεται.

2. Ο καθορισμός του ποσού της συντάξεως λόγω άναπηρίας ένεργείται υπολογιζομένου ως συνταξίμου χρόνου κατ' ελάχιστον:

α) 25 έτών συνταξίμου ύπηρεσίας, έφ' όσον έπήλθεν μόνον επαγγελματική άνικανότης και

β) 30 έτών, έφ' όσον έπήλθεν διαρκής και όλική άνικανότης πρός πάσαν εργασία.

3. Το ποσόν της καταβαλλομένης μηνιαίας συντάξεως λόγω άναπηρίας προσαυξάνεται δι' ειδικού επιδόματος ίσού πρός 50ο)ο της συντάξεως, έφ' όσον ο άνάπηρος εύρίσκεται διαρκώς εις κατάστασιν άπαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περίποίησιν και συμπαράστασιν έτέρου προσώπου.

"Άρθρον 15.

Ποσόν συντάξεως λόγω θανάτου.

1. Το ποσόν της υπό του Τ.Σ.Α. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγω θανάτου όρίζεται ως ακολούθως:

α) Το ποσόν της συντάξεως εις ήν δικαιούται ή χήρα ή ό χήρος ίσούται πρός τά 60ο)ο του ποσού της συντάξεως ήν ελάμβανεν ό θανών ή ή θανούσα ή της δια έδικαιούτο ό θανών ήσυχασμένος αν κατά την ήμέραν του θανάτου του καθίστατο όλικώς άνάπηρος, μη συνυπολογιζομένων του επιδόματος της παρ. 3 του άρθρου 14 και τυχόν έτέρων επιδομάτων μη προβλεπομένων υπό του παρόντος.

β) Το ποσόν της συντάξεως ή, δικαιούται έκαστον τέκνον ίσούται πρός τά 20ο)ο του ποσού της συντάξεως ήν ελάμβανεν ό θανών (ή θανούσα) ή της δια έδικαιούτο ούτος (αυτή) κατά τά εν τω προηγούμενω έδαφ. α' όριζόμενα.

Προκειμένου όμως περί τέκνου όρφανού εξ άμφοτέρων των γονέων ή όρφανού πατρός τέκνου, ούτινος ή μήτηρ ήλθεν εις νέον γάμον, ή ως ανω σύνταξις τέκνου τριπλασιάζεται.

Τό σύνολον πάντως των συντάξεων της χήρας ή του χήρου και των τέκνων δέν δύναται νά υπερβαίνη τά 90ο)ο του ποσού της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης και μη υπάρχούσης χήρας ή χήρου δικαιουμένης συντάξεως τά 80ο)ο της εν λόγω συντάξεως.

Εάν τό σύνολον των συντάξεων υπερβαίνη τά όρια του προηγούμενου έδαφίου ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

γ) Οί περί των τό έδαφ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 13 έγγονοί και γονεΐς δικαιούνται συντάξεως εάν δέν υπάρ-

χουν χήρα ή χήρος ή τέκνα δικαιούμενοι συντάξεως ή υπάρχόντων τοιούτων, εάν δια της ικανοποιήσεως των εις σύνταξιν δικαιωμάτων αυτών δέν εξαιληται τό ποσόν της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης.

δ) Το ποσόν της συντάξεως έκάστου έγγονου, του πατρός και της μη χήρας μητρός ίσούται πρός τά 20ο)ο της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης δι' έκαστον εξ αυτών, της δέ χήρας μητρός πρός τά 40ο)ο της αυτής συντάξεως, χωρίς όμως τό σύνολον των συντάξεων των έγγονων και γονέων νά δύναται νά υπερβή εν μέρη την πρώτη περιπτώσει του προηγούμενου έδαφίου τά 80ο)ο της συντάξεως του θανόντος ή της θανούσης, εις δέ τη δεύτερα περιπτώσει του αυτού έδαφίου τό ποσόν τό άπαιτούμενον εκ της εν λόγω συντάξεως μετά την ικανοποίησιν του εις σύνταξιν δικαιώματος της χήρας ή του χήρου ή των τέκνων. Εάν τό σύνολον των συντάξεων υπερβαίνη τά άνωτέρω όρια ή σύνταξις έκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

2. Πρόσωπα εκ των κατά τό παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως στερούνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν δι' αποφάσεως Ποινικού Δικαστηρίου ήθελον καταδικασθή δια πρᾶξιν, αποτέλεσμα της οποίας υπήρξεν ό θάνατος του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου.

"Άρθρον 16.

Τά άπαιτούμενα δι' έκαστην περίπτωσιν έτη συνταξίμου χρόνου πρός άπονομήν συντάξεως λογίζονται συμπληρωμένα και ά, ελλείπει εκ του τελευταίου τούτων διάστημα ουχί μείζον των εξ μηνών.

2. Ουδείς δικαιούται παρά του Τ.Σ.Α. περισσοτέρων της μιας συντάξεων. Εάν πρόσωπόν τι δικαιούται πλείονων συντάξεων λαμβάνει την μεγαλυτέραν τοιαύτην.

"Άρθρον 17.

Έναρξεις. — Λήξεις συντάξεως.

1. Το δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω γήρατος ή άναπηρίας άρχεται από της πρώτης του μηνός του έπομένου εκείνου καθ' όν υπεβλήθη εις τό Τ.Σ.Α. ή την οικείαν Έπιτροπήν αυτού ή περί συνταξιοδότησεως αίτησις, μετ' αυτής δέ και ή επαγγελματική άδεια ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου, προκειμένου περί ησφαλισμένου κεκτημένου επαγγελματικήν άδειαν ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου, και ή άδεια εκπαιδευτού οδηγών αυτοκινήτων προκειμένου περί ησφαλισμένου εκπαιδευτού οδηγών αυτοκινήτων.

Τό δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω θανάτου άρχεται από της πρώτης του έπομένου του θανάτου μηνός, μη δυναμένου πάντως νά ανατρέξη εις χρόνον άπώτερον του έτους από της υποβολής της αίτήσεως πρός άπονομήν συντάξεως.

2. Έν περιπτώσει υπάρξεως όφειλής του αίτούντος ή του θανόντος (ή της θανούσης) εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών ή εξαγοράς άναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας ή πάσης άλλης αίτίας, τό δικαίωμα εις σύνταξιν άρχεται από της πρώτης του μηνός εντός του όποιου συνετελέσθη ή πλήρης εξόφλησις της όφειλής.

Κατ' εξαίρεσιν τό δικαίωμα εις σύνταξιν άρχεται κατά τά εν τη προηγούμενη παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου όριζόμενα, έφ' όσον τό συνολικόν εις δραχμάς ποσόν της όφειλής εκ πάσης αίτίας κατά την ήμέραν της υποβολής της αίτήσεως πρός συνταξιοδότησιν είναι έλασσον του ποσού υπεράποτελεί τό άθροισμα 24 μηνιαίων άτομικών ασφαλιστικών εισφορών, ως αύται είναι καθωρισμένοι κατά τον χρόνον της υποβολής αίτήσεως πρός συνταξιοδότησιν.

Έν τη τελευταία τούτη περιπτώσει ή όφειλή εξοφλείται δια ίσοποσων μηνιαίων δόσεων, παρακρατουμένων εκ της καταβλητέας συντάξεως, ών ό αριθμός, όριζόμενος υπό του Δ. Συμβουλίου, δέν δύναται νά υπερβαίνη τας 36, μη δυναμένης πάντως έκάστης δόσεως νά υπερβαίνη τό 1)3 της μηνιαίας συντάξεως.

3. Το δικαίωμα εις σύνταξιν λήγει εις τό τέλος του μηνός καθ' όν έλαβε χώραν ό θάνατος του συνταξιούχου ή ό άνάπηρος έπαυσε νά πληροΐ τας προϋποθέσεις του άρθρου 12 ή επί χήρας εις τό τέλος του μηνός καθ' όν συνήψε νέον γάμον και επί τέκνων ή έγγονων εις τό τέλος του μηνός καθ' όν συνε-

πλήρωσε τὰ κατὰ τὰ ἐδάφ. β' καὶ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου ὅρια ἡλικίας κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς διακρίσεις ἢ πρὸ τῶν ὁρίων τούτων συνήψαν γάμον.

Ἄρθρον 18.

Διαδικασία ἀπονομῆς συντάξεως.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α.

2. Ἐναντίον ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α. ἀπορριπτέως α' τῆσιν περὶ συνταξιοδοτήσεως ἢ μὴ καθοριστέως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αἰτούντος τὴν νόμιμον σύνταξιν ἢ ἀνταπελθεύσεως χορηγηθεῖσαν σύνταξιν ἢ μειώσεως τὸ ποσὸν αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀσκήσις ἐφέσεως ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐνώπιον τῆς παρὰ τῷ Τ.Σ.Α. λειτουργούσης Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεως.

3. Ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων (Α.Ν. 1846) 51 ἄρθρον 43 καὶ ἐπόμενα) αἱ ἐφέσεις ἀσκούνται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν καταργουμένης τῆς παρὰ τῷ Τ.Σ.Α. Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεως.

Ἄρθρον 19.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α. παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του.

2. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἡ αἴτηση περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

3. Ἀπαιτεῖται δόσεις συντάξεως μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

Ἄρθρον 20.

Ἐκχώρησις. — Κατάσχισις.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ ἡ κατάσχισις τῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α. χορηγουμένων συντάξεων. Μόνον προκειμένου περὶ διατροπῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχισις τοῦ ἐνὸς τρίτου (1/3) τούτων κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Συμφηρισμὸς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α. χορηγουμένας συντάξεις ἐπιτρέπεται πρὸς ἀπόθεσιν ὀφειλῶν τῶν ἡφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων πρὸς τὸ Τ.Σ.Α., ὁ δὲ συμφηρισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται κατὰ δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶν τὸ 1/3 ταύτης καὶ ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, συνολικῶς δὲ προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐξ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 21.

Μεταβατικοὶ διατάξεις.

1. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμημέναι συντάξεις εἰς συνταξιούχους πληροῦντας τὰς ὑπὸ τούτου καθοριζόμενας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἀναπροσαρμόζονται κατὰ ποσὸν συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων διατάξεις τοῦ παρόντος βάσει τῶν ἐτῶν τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἃς ἐν ἡλικίᾳ ὑπὸ ἧν ὤφιν κατὰ τὴν ἀπονομήν τῆς συντάξεως, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν εἶχον πραγματοποιήσει 10ετῇ πραγματικὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ Τ.Σ.Α., αὐτοὶ οὗτοι ἢ οἱ ἀφ' ὧν ἀντλοῦσι τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀναπροσαρμογὴ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Πάντως, ἐν οἵδεσι περιπτώσει δύναται ἡ κατόπιν τῆς ἀναπροσαρμογῆς καταβλητέα σύνταξις νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς λαμβανόμενης προσηνυμένης κατὰ 25 ο.ο.

3. Αἱ κατὰ τὸν χρόνον θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμημέναι βασικαὶ συντάξεις, ὡς καὶ αἱ χορηγητέαι συμφώνως τῇ παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου βεβαιαὶ συντάξεις εἰς συνταξιούχους μὴ πληροῦντας τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθωρισμένας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως αὐξάνονται κατὰ 25 ο.ο ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μετεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται νὰ αὐξάνηται καὶ μέχρι 40 ο.ο μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Σ.Α. ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπει τούτο.

4. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ἀσφαλιστικὸς κίνδυνος ἐπῆλθε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως ἐφαρμόζονται αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κείμεναι διατάξεις, διαδικασία δὲ ἐφαρμόζεται ἡ ὀριζομένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26 ἕως καὶ 30 τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ 1886)15.12.1939 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν» δημοσιευθείσης εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 317)1939 Φ.Ε.Κ. τεύχος Β', ἡτις κατὰ τὰ ἄρθρα ταῦτα κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως.

5. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἡσφαλισμένοι βάσει προϊσχυσασῶν διατάξεων διατηροῦσι τὴν ἀσφάλισιν των.

6. Διατελέσαντες ἡσφαλισμένοι εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὧν ἐλύθη ἡ σύμβασις ἐργασίας μετὰ τὴν ἐκλογὴν των ὡς βουλευτῶν, θεωροῦνται ἀπολυθέντες παρὰ τῆς εἰς τὴν εἰργάζοντο ἐπιχειρήσεως ἀνευ λόγου βαρύνοντος τούτους καὶ δικαιοῦνται πάσης λόγῳ τῆς καταγγελίας ὠφελείας ἰδίᾳ δὲ συντάξεως ἀφ' ἧς ἐλύθη ἡ σχέσις ἐργασίας, παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεώς του εἰς ἕτερον Ἀσφαλιστικὸν Ὀργανισμόν, παρὰ τοῦ εἰς ὃν συνεχωνεύθη Ἀσφαλιστικὸς Ὀργανισμὸς, ἐφ' ὅσον ἐπλήρουν καὶ τὰς λοιπὰς ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως κανονισμοῦ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀπολύσεως συνεπείᾳ καταργήσεως θέσεων.

Τὸ δικαίωμα τούτο ἀπόλλυται, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ προβλεπομένων δικαιολογητικῶν.

7. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 3310)55 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Τ.Σ.Α., τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 23)31.12.55 Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

8. Ὁ συντάξιμος μισθὸς καὶ τὸ ποσοστὸν τούτου βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν, ὑπολογίζεται κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα διὰ τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων ὑπαλλήλων Τ.Σ.Α. καὶ Ο.Ε.Α.Σ.

Ἄρθρον 22.

Καταργούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται.

α) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 26)3—9.4.35 Π. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν».

β) Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 31)8—13.9.35 Π. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 26.3.35 Δ)τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν».

γ) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16)4—14.5.35 Π. Δ. «περὶ διαδικασίας παροχῆς συντάξεως εἰς αὐτοκινητιστὰς καὶ

δ) Αἱ κατ' οὐσίαν διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ. 1886)15.12.39 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν», πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 31 μέχρι καὶ 34 αὐτῆς, ἐπιφυλασσομένων τῶν διαδικαστικῶν διατάξεων ταύτης διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης καταργεῖται καὶ πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀφ' ἧς τὰ ἀσφαλιστέα πρόσωπα, τὰς προϋποθέσεις ἀσφαλίσεως, τοὺς πόρους τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τὸν τρόπον εἰσπράξεως αὐτῶν,

τὸν συντάξιμον χρόνον καὶ προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως, τὸ ὕψος τῶν παροχῶν καὶ πᾶσα ἐτέρα διατάξεις γενικὴ ἢ ἐιδικὴ ρυθμίζουσα κατὰ διάφορον τροπὸν τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενα θέματα πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 52 τοῦ Ν. Δ. 2698)53 καὶ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 817)43 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὁργανισμοῦ Ἐλέγχου τῶν δι' Αὐτοκινήτων Συγκοινωνιῶν (ΟΕΑΣ) κατεμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 23.

Ἐξουσιοδότησεις.

1. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τηρουμένων καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ νόμον διατυπώσεων θύναται νὰ ὀρίζωνται:

α) Τὰ τῆς ἀρμοδιότητος, συνθέσεως, λειτουργίας καὶ ὀργανώσεως ἐν γένει τῶν συλλογικῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐν γένει τοῦ Τ.Σ.Α. καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ παντός θέματος ἀφορῶντος αὐτὸ καὶ μὴ ρυθμιζομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου 1811)51 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τοῦ ἀπὸ 23)31.12.55 Δ)τος «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

β) Ἡ διαδικασία καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ μητρώου ἠσφαλισμένου καὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.

γ) Τὰ τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδότησεως καὶ ὕψους συντάξεων.

δ) Τὰ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ὡς προϋποθέσεως συνταξιοδότησεως λόγῳ ἀναπηρίας.

ε) Ἡ ὀργανωσις καὶ ἀσκήσις τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένων ιδιοκτητῶν, δι' εἰσφορᾶν ὅμως ἀποκλειστικῶς τῶν ιδίων.

2. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένων Β. Δ)των ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ καίμεναι διατάξεις.

Εἰδικώτερον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν διὰ τὴν παροχὴν τῶν συντάξεων ἐφαρμογὴν ἔχουσι τὰ ἀρθρα 26—30 τῆς ὑπ' ἀριθ. 67079)Σ.1180)15.12.1939 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῆς Λειτουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινήτιστῶν».

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν. Δ)τος 2698)53 εἶναι ὅτι ἐν αὐτῇ περιλαμβάνεται καὶ ἡ μετάταξις ἱατρῶν εἰς ἐλεγκτὰς ἱατρούς.

Ἡ ὑπηρεσία ἱατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. μεταταγέντων εἰς ἐλεγκτὰς ἱατρούς θύναται τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17)18.2.50 Β. Διαταγματος «περὶ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν μονίμων ἱατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως» καὶ ὧν ἡ μετάταξις ἠκυρώθη λογίζεται ὡς διανυθεῖσα ἐν τῷ εἰς ὃν μετετάγησαν οὗτοι βαθμὸν ἐλεγκτοῦ ἱατροῦ ἐφ' ὅσον ἤθελον μεταταγῇ ἐκ νέου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α.». Ἐπίσης οἱ διατελέσαντες Ἐπιστημονικοὶ Διευθυνταὶ ἱατροὶ Κλινικῆς τοῦ Ι.Κ.Α., ὡς καὶ οἱ ἀσκήσαντες χρέη ἐπιμελητοῦ ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον καὶ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τὴν 15ετίαν καθίστανται ἐλεγκταὶ Α' τάξεως.

2. Ἡ προθεσμία περὶ ἧς αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 3873)1958, παραταθείσα διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 παρ. 1 τοῦ Νόμου 4052)1960, παρατείνεται ἀφ' ἧς ἔληξε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1811)1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως δημοσίων ὑπαλλήλων» καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων περὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., πλὴν τῶν ἀφορῶν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀναστέλλεται διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 2963) 1954 «περὶ ἰδρύσεως Αὐτονόμου Ὁργανισμοῦ ἐργατικῆς Κατοικίας», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ὀριζόμενη ἐπταετία παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Ἄρθρον 26.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4104)60 προβλεπόμεναι ἠϋξημένα εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη περαιοῦνται μόνον εἰς τὰς ἀναλογούσας τοιαύτας εἰς τὸν κλάδον συντάξεων τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν λοιπῶν Ὁργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 27.

Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ ἐσθλοὶ φαρμακοποίων, τοῦ διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Ν.Δ)τος 3721)57 καταργηθέντος Ταμείου Ἀλληλοδοθεῖας προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτρισμοῦ Θεσσαλονίκης, οἱ μέχρι τῆς 31.12.57 συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης, λογίζονται ἐκτοτε συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ ἠλεκτρισμοῦ Θεσσαλονίκης, ἐαυτοῦ μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν τούτων. Νομιμοποιούνται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβληθεῖσαι συντάξεις.

Ἄρθρον 28.

Συνιστᾶται ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας Κλάδος Καθηγητῶν περιλαμβάνων τὰς κάτωθι α' καὶ β' θέσεις:

α) Δύο (2) Μαθηματικοὶ

β) Εἷς (1) Φιλολόγος

ὑπαγομένων ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ Α' Κατηγορίας Κλάδος Α.Κ. 5 Βαθμοὶ τῶν θέσεων τούτων ὀρίζονται οἱ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3379)1955 προβλεπόμενοι.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος εἰς τὰς ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' θέσεις τοῦ Κλάδου Καθηγητῶν ἐντάσσονται ἐπὶ βαθμῷ Πρωτοβαθμίου Καθηγητοῦ αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, οἱ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἑργασίας ὑπαλλήλων κεκτημένοι πτυχίον ἀντιστοίχου Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης καὶ ἔχοντες ὑπερδεκαεταετή τοῦλάχιστον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καταργουμένων τῶν ἀντιστοίχων θέσεων ἃς οὗτοι κατέχουν.

Διὰ τὴν περαιτέρω βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν θέσεων Κλάδου Καθηγητῶν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀφορῶσαν τὴν ἐν γένει ὑπαλληλικὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκαστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις «περὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης Δημοσίας Ἐκπαίδευσως».

Ἄρθρον 29.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ ἐιδικὴ ἀντικειμένη τῷ παρόντι καταργεῖται.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του μηνός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4198

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Μετοχικού Ταμείου Στρατού Νομοθεσίας και κυρώσεως Πράξεων Υπουργικού Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 945)43 τροποποιεῖται διὰ τοὺς μερισματούχους τοῦ Μ.Τ.Σ. ὡς ἐξῆς: Ἡ χήρα μερισματούχου ἀποκτᾷ δικαίωμα πρὸς ἀπόληψιν μερισματος ἐφ' ὅσον ὁ γάμος διήρκεσεν ἐπὶ πλήρη τριετίαν τοῦλάχιστον, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθη τέκνον, ὅτε ἡ χήρα καὶ τὸ τέκνον δικαιούνται μερισματος ἀσχέτως χρονικῆς διαρκείας τοῦ γάμου.

Ἐπὶ ἀνασυστάσεως γάμου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριετίας ὑπολογίζεται καὶ ἡ διάρκεια τοῦ προηγουμένου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταστάσαν χήραν ἢ τὰ τέκνα αὐτῆς.

2. Θετὸν τέκνον ἐν καὶ μόνον μετόχου ἢ μερισματούχου ἐπέχει θάσιν γνησίον διὰ τὰ ἐναντι τοῦ Ταμείου δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἀνευ τοῦ ὅρου τῆς συνταξιοδοτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ υἰοθεσία ἐγένετο καθ' ὃν χρόνον ὁ υἰοθετησας ἐτέλει ἐν τῇ ἐνεργῇ ὑπηρεσίᾳ, τὸ δὲ υἰοθετηθὲν κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἰοθεσίας δὲν εἶχε συμπληρώσει τὸ 4ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. υἰοθετηθέντα τέκνα.

3. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ μερίσματος δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως ἐάσει τῶν μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου λογιστικῶν στοιχείων. Τυχὸν προκύπτουσαι διαφοραὶ μεταξὺ προσωρινοῦ καὶ ὁριστικοῦ ἀπολογισμοῦ, μεταφέρονται ὑπὲρ ἢ εἰς θάρος τῆς ἐπομένης χρήσεως.

4. Δικαιούται ἀρτίου μερίσματος ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἐνεργῆς ὑπηρεσίας μέτοχος, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἐκ νόσου ἢ τραύματος προερχόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, καὶ τὸ καθορισθὲν ποσοστὸν ἀναπηρίας, εἶναι τοῦλάχιστον 60ο). Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐξεληθόντας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ.

5. Βοηθητικοὶ Ἀξιῶκοι τοῦ Ν. 2588)21 ὡς οὗτος ἔκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὡς καὶ Ἀξιῶκοι τῆς ὑπηρεσίας Γραφείου, δικαιούνται ἀναλόγου μερίσματος καὶ ἂν ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παραιτήσεως ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 15ετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἔτυχον συντάξεως.

6. Δικαιούται μερίσματος καὶ χωρὶς νὰ τύχῃ συντάξεως ἡ διαζευχθεῖσα θυγάτηρ ἀποβιώσαντος μετόχου ἢ μερισματούχου, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἐλύθη λόγῳ φρενοβλαθείας αὐτῆς, τυγχάνει δὲ ἀπορος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἐπιστρέψῃ τὴν ληφθεῖσαν προίκα.

7. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν. 1678) 1944 ὡς καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος άρθρου ὁριζομένη πρὸς ἐπιστροφήν προίξ καθορίζεται εἰς τὸ ποσόν, ὅπερ θὰ ἐδικαιούντο νὰ λάβωσιν ὡς προίκα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἐπανεγγραφῆς των εἰς μερίσμα.

8. Δὲν λογίζεται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία διὰ τὴν ἀπονομὴν μερίσματος ὁ ἀπὸ τῆς καθ' οἷον οἰονδήποτε τρόπον ἐξόδου ἐκ τῆς ἐνεργῆς ὑπηρεσίας καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β. Διατάγματος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς

διαθεσιμότητος χρόνος ἀσχέτως τῆς ἀναδρομῆς τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τοῦ Β. Διατάγματος τούτου.

9. Τὸ εἰς μερίσμα δικαίωμα ἀπόλλυται ἢ ἀνατέλλεται ἢ ἀσκήσῃς αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας προβλεπομένας περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπέρχεται ἀπώλεια ἢ ἀναστολὴ τῆς ἀσκήσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, τοῦ μερίσματος δικαιοῦται, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ καταδικασθέντος ἐφ' ὅσον ἤθελον δικαιοῦσθαι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἀνακτωμένου τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ ἀπολέσαντος τοῦτο ἀνακτᾶται ὑπὸ τούτου καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ μερίσματος δικαίωμα.

Ἡ τοιαύτη ἀνάκτησις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀνακτῆσαντας τὸ δικαίωμα συντάξεως.

10. Τὸ εἰς μερίσμα δικαίωμα ἀπόλλυται ὡσαύτως ἐὰν λόγῳ διανύσεως πολιτικῆς ὑπηρεσίας μεταγενεστέρως τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ Στρατοῦ ἢ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ μερισματούχος τύχῃ πολιτικῆς συντάξεως καταστή δὲ καὶ μερισματούχος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ἑπαλλήλων.

11. Ἀνατέλλεται ἡ καταβολὴ ἀναγνωρισθέντος δικαιώματος μερίσματος εἰς ὅσας περιπτώσεις καὶ δι' ὅσον χρόνον ἀνατέλλεται ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως.

12. Ἐκ τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τοῦ μερίσματος ἰδὲν ἐπηρεάζεται τὸ δικαίωμα προικοδοτήσεως τῶν θυγατέρων τοῦ μερισματούχου. Ἡ λόγῳ προικοδοτήσεως κράτησις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

13. Καθυστέρουμἐναι κρατήσεις λόγῳ προικοδοτήσεως καταβάλλονται ἀτόκως ὑπολογιζόμεναι α) διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ διατελοῦντα μέτοχον ἐπὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποδοχῶν καὶ τοῦ ἰσχύοντος ποσοστοῦ κρατήσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, β) διὰ τὸν μερισματούχον ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ οὔτινος τὸ μερίσμα λαμβάνουσι διαχωριζομένου τοῦ χρόνου εἰς τοιοῦτον ἐνεργείας καὶ ἀποστρατείας τούτου πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν καταβλητέων κρατήσεων λόγῳ προικοδοτήσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τούτων μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, αὗται ἐνεργοῦνται ἐκ τῆς προίξ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτῆς, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

14. Πᾶσα ἀπαίτησις, πᾶν δικαίωμα καὶ πᾶσα ἀξίωσις κατὰ τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ἀποσβέννεται μετὰ πάροδον 5 ἐτῶν ἀφ' ἧς ἐγεννήθη.

15. Τὸ δικαίωμα τῆς οἰκογενείας πρὸς ἀπόληψιν τοῦ βοηθήματος περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 559)37 ἀποσβέννεται μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μετόχου ἢ μερισματούχου.

16. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καταβάλλεται μερίσμα, ἀναδρομικῶς πέραν τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἡ αἰτήσις παρὰ τοῦ δικαιούχου εἰς τὸ Μ. Τ. Στρατοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος.

17. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Διατάγματος 1938)42 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀντιστράτηγοι διατελέσαντες Ἀρχηγοὶ Γεν. Ἐπιτελείων, Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Στρατοῦ, Διοικηταὶ Στρατιάς, Ἀρχηγοὶ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς καὶ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τοῦ τῶς Ὑπουργικοῦ Στρατιωτικῶν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν δικαιούνται μερίσματος καθοριζομένου βάσει 32 μεριδίων.

2. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις τῶν προσαυξάνεται κατὰ ποσοστὸν 100)ο ἢ 200)ο καὶ τὸ μέρισμά τῶν προσαυξάνεται κατὰ ἐν ἢ δύο μερίδια ἀντιστοίχως.

3. Ἐὰν ἡ εἰς τὸν μέτοχον ἢ μερισματοῦχον καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἀναγνωρισθεῖσα σύνταξις ἔχη προσαυξηθῇ λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν κατεχόμενον βαθμὸν, α) κατὰ τὸ σύνολον τῆς διαφορᾶς μισθοῦ τοῦ ἀνωτέρω βαθμοῦ ἢ κατὰ 200)ο τοῦ μισθοῦ τοῦ κατεχόμενου βαθμοῦ, λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς ἱεραρχίας, προσαυξάνεται τὸ μέρισμά τῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν μεριδίων τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρω τοιούτου. β) ἐὰν ἔχη προσαυξηθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μισθοῦ τοῦ ἀνωτέρω βαθμοῦ ἢ κατὰ 100)ο τοῦ μισθοῦ τοῦ κατεχόμενου βαθμοῦ, λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς ἱεραρχίας, τὸ μέρισμά τῶν προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς τῶν μεριδίων τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω τοιούτου.

4. Προκειμένου περὶ Ἀντιστρατήγου μὴ διατελέσαντος εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω θέσεων ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἡ προσαύξησης συνίσταται εἰς τὸ ἥμισυ μὲν τῆς διαφορᾶς μεριδίων τοῦ βαθμοῦ τοῦ καὶ τοῦ Ἀντιστρατήγου Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἐφ' ὅσον ἔχει κανονισθῇ αὐτῷ σύνταξις ἐπὶ ἀποδοχῶν Ἀντιστρατήγου προσηχημένων κατὰ 100)ο λόγῳ ἐξαντλήσεως ἱεραρχίας, καὶ ὁλόκληρον δὲ τὴν διαφορὰν, ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις ἔκλονισθῇ ἐπὶ ἀποδοχῶν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, προσηχημένων κατὰ 200)ο διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 ἕως 4 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταστάντας μερισματούχους καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐκ τούτων ἀποβιώσαντων.

Κυροῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου δι' ὧν ἐχορηγήθησαν προσαυξήσεις μερίσματος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Τὸ μέρισμα τῶν συμπληρούντων ὑπερεκπαισταντικὴν πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν μονίμου καὶ εὐέδρου ἐκ μονίμων, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἤδη ἰσχυουσῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων, εἰς δὲ συνυπολογίζονται καὶ τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ἐπιδόματα προσαυξάνεται κατὰ 1)25 δι' ἐκάστην ἐπὶ πλεόν τῆς 25ετίας διατίαν καὶ μέχρι 5)25. Ἡ διατία λογίζεται πλήρης ἐὰν ὑπερβαίῃ τοὺς δύο καὶ μῆνας.

7. Ἡ προσαύξησης τῆς προηγουμένης παρ. 6 παρέχεται ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐξασφαλισθῇ ἡ παροχὴ εἰς τοὺς μερισματούχους, ἐπὶ τριετίαν, τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τοῦ κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 καταβληθέντος μερίσματος, μὴ ἀποκλεισμένης τῆς καταβολῆς καὶ μέρους τῆς προσαυξήσεως ταύτης, ἀναλόγως πρὸς τὴν καθ' ἑκάστον ἔτος οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

8. Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. καταστάντας μερισματούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

9. Εἰδικῶς διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπασπιστὰς τῆς Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. περιέρχονται εἰς τὰ Μ. Τ. Στρατοῦ:

α) Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Α. Ν. 1417)50 «περὶ πόρων Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης», ἀναφερομένων κτηνῶν καὶ ὕληος.

β) Αἱ πρόσδοι ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ ἐνεργουμένης ἐκμισθώσεως, καλλιέργειας, βοσκῆς, καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐν γένει, χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος ἢ τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τελούντων ὑπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (Κλάδος Στρατοῦ).

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καθορίζονται κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων οἱ ὅροι ἐκμισθώσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐν γένει τῶν ἀνωτέρω χώρων καὶ ἐγκαταστάσεων.

γ) Αἱ πρόσδοι ἐκ τῆς καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν διαμενόντων εἰς στρατιωτικὰ οἰκήματα Ἀξιωματικῶν.

δ) Ποσοστὸν ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν ἐκμεταλλεύσεως τῶν εἰς τὰς Μονάδας, Καταστήματα καὶ Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ Ἐπὶ ἑρᾶς, λειτουργούντων καφενείων ἀναψυκτηρίων, πρατηρίων, καὶ λοιπῶν παρεμφερῶν Ὁργανισμῶν.

2. Αἱ πρόσδοι τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων β', γ', καὶ δ' παραχωροῦνται κατὰ μέρος ἢ τὸ σύνολον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῇ προτάσει τοῦ Ἀν. Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

3. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων καὶ εἰδικῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ Μ. Τ. Σ. παρέχεται εἰς τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οἴκου, ἔτους καὶ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἐτησίᾳ ἐπιχορήγησις ἐκ δραχ. δέκα ἐκατομμυρίων (10.000.000) ἀναγραφομένης ἰσοπότου κατ' ἔτος πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποδιδομένης εἰς τὸ Μ. Τ. Στρατοῦ ἐντὸς τοῦ πρώτου διμήνου ἐκάστου οἴκου. ἔτους.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου—20 Ἰουλίου 1926 Π. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῆς περὶ Μ. Τ. Σ. Νομοθεσίας» εἶναι, ὅτι ὡς ἡμερομηνία διακοπῆς τῆς μισθοδοσίας νοεῖται ἡ τοιαύτη καθ' ἣν παύει ἡ ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένη παροχὴ ἀποδοχῶν ἐνεργεῖν εἰς τὸν ἐξερχόμενον τοῦ Στρατεύματος καὶ ἀν' ἔτι οὗτος καρατηθῇ τῆς λήψεως αὐτῶν.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρίνωσι τὴν συγκρότησιν ὑπηρεσιακῶν συνεργειῶν, διὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀναπροσαρμογὴν καὶ ρύθμισιν τοῦ μερίσματος τῶν δικαιούχων τοῦ Ταμείου, εἰς ὥρας ἐκτὸς τῆς κανονισμένης ἐργασίας ὡς καὶ τὴν καταβλητέαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 5.

1. Κυροῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς τῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως αἱ ὑπ' ἀριθ. 1846 καὶ 1847)249.55 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευθεῖσαι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 274)55 Φ.Ε.Κ. τ. Α'.

2. Αἱ βάσει τῶν ὡς ἄνω κυρουμένων πράξεων συναφθεῖσαι μεταξὺ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ καὶ τοῦ Αὐτονόμου Οἰκοδ. Ὁργανισμοῦ Ἀξιωματικῶν δανειστικαὶ συμβάσεις, θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἰσχυραὶ ἀφ' ἧς συνήφθησαν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ὅπως κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι περὶ Μ. Τ. Σ. διατάξεις διὰ Β. Δ. ἐφ' ὅσας ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ καὶ φέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος Ν. Δ. καὶ τὸν τίτλον «Κωδικοποιημένος Νόμος περὶ Μ. Τ. Σ.».

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέαι ἀρίθμησις διαφορῶν διατάξεων τῶν κεφαλαίων, ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων εἰς διαφόρους Νόμους καὶ ἐν γένει διαρρύθμισις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ φραστικὴ ἔτι, σκοποῦσα ἀποκλειστικῶς τὴν διευκόλυνσιν καὶ διασαφήνισιν τῆς κωδικοποιήσεως ἀνευ ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου αὐτῶν.

Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ὅπως κατὰ τὴν κωδικοποίησιν τῶν περὶ Μ. Τ. Σ. διατάξεων, παραλείπωνται αἱ τοιαῦται, μεταβατικῆς ἰσχύος ὧν ἡ ἰσχὺς ἐξηντλήθη.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, κατὰ τροποποίησιν τῶν κειμένων

περί οργανώσεως και προσωπικού εν γένει του Ταμείου διατάξεων και πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3925)59 «περί Ὑπουργείων καὶ τῶν Ὁργανισμῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν».

α) Θὰ καθορισθῇ ἡ ὁργάνωσις ἐν γένει τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου, ἡ διάρθρωσις αὐτῶν εἰς ὁργανικὰς μονάδας (Γενικὴν Διεύθυνσιν, Διευθύνσεις, Ὑπηρεσίας, Τμήματα κλπ.) καὶ ὁ τίτλος καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

β) Θὰ διαμορφωθῶν καὶ καθορισθῶν οἱ κλάδοι τῶν τακτικῶν θέσεων καὶ θὰ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τούτων κατὰ κλάδον καὶ βαθμὸν.

Κατὰ τὴν διαμόρφωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐνοποιηθῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑφιστάμενοι κλάδοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὡς καὶ μεμονωμένων θέσεων ὡς καὶ νὰ μετονομασθῶν τριῶν κλάδοι, ὁριζομένης ἅμα καὶ τῆς συνθέσεως τῶν αὐτῶ διαμορφουμένων κλάδων.

γ) Θὰ καθορισθῇ ὁ κλάδος καὶ ὁ βαθμὸς τῶν ἀνωτέρων τοῦ βου βαθμοῦ θέσεων προϊσταμένων τῶν κατὰ τὸ στοιχεῖον α' τῆς παρούσης παραγράφου καθορισθησομένων ὁργανικῶν μονάδων.

Ἐν τῷ καθορισμῷ τούτῳ δὲν ὑφίσταται δέσμευσις ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἀντιστοιχίας τῆς τάξεως τῶν ὁργανικῶν μονάδων πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς θέσεως τοῦ προϊσταμένου.

δ) Θὰ καθορισθῶν ἐφεξῆς αἱ παρὰ τῷ Ταμείῳ λειτουργοῦσαι πάσης φύσεως Ἐπιτροπὰὶ ἢ Συμβούλια, πλὴν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τῶν Ὑπηρεσιακῶν, ὡς καὶ ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

2. Κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου (ἐδάφ. β') διαμόρφωσιν τῶν Κλάδων καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν θέσεων :

α) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αὐξήσις τοῦ βαθμοῦ τῶν ὑφισταμένων τακτικῶν θέσεων ἢ ἡ ἀνύψωσις τοῦ βαθμοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδάφ. ε', τῆς παρούσης παραγράφου.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαμόρφωσις τῶν κλάδων ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἀπόλυσιν ἢ υποβιβασμὸν τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων. Οἱ ἐκ τῆς διαμορφώσεως ταύτης τυχόν πλεονάζοντες ὑπάλληλοι διατηροῦν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τῶν καὶ θεωροῦνται ὡς κατέχοντες προσωρινὰς θέσεις περὶ ὧν κατωτέρω :

δ' ὁριζομένων, δύναται ὑφιστάμεναι τακτικαὶ θέσεις νὰ ὁρι-

γ) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει σθῶν ὡς προσωριναί. Αἱ θέσεις, αὗται ἅμα τῇ ὁπωσδήποτε ἐξόδῳ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατεχόντων ταύτας καταργοῦνται ἢ μετατρέπονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐν Ἀμύνῃ τῇ προτάσει τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τακτικὰς θέσεις ἐτέρου κλάδου ὁμοιοβάτους ἢ ἐπὶ κατωτέρῳ βαθμῷ.

δ) Δύνανται νὰ καθορισθῶν τὰ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα κατὰ κλάδους ἢ θέσεις.

Τὰ αὐτῶ καθορισθησόμενα εἰδικὰ προσόντα δύναται ἐφεξῆς νὰ τροποποιῶνται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 παρὰ γρ. 1 τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προβλεπομένων Β. Δ.

ε) Δύναται νὰ ἀνυψωθῇ ὁ ἐν τινὶ κλάδῳ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων εἰσαγωγικὸς βαθμὸς.

στ) Διὰ μεταβατικῶν διατάξεων ὁρισθῶνται τὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τοὺς κατὰ τ' ἄνω διαμορφωθησομένους κλάδους τῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων ἀνευ δεσμεύσεως ἐκ τῶν εἰδικῶν τυπικῶν προσόντων προϋφισταμένων διατάξεων.

3. Ἡ διὰ τῶν παραγράφων 1 (ἐδάφ. β') καὶ 2 διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ρύθμισις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων θεμάτων χωρεῖ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Α. Σ. Δ. Υ.

4. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένου Β. Δ. ὑπάρχουσαι κεναὶ θέσεις τακτικῶν ὑπαλληλικῶν προσωπικῶν τοῦ Ταμείου, πληροῦνται εἰς ὁ-

ριθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δέκα (10) δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ προσωπικοῦ οἰασθῆποτε κατηγορίας ἐπὶ σχέσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκτάκτους ἢ εἰδικὰς ἀνάγκας τοῦ Ταμείου, ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν θὰ ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι Συλλογικαὶ Συμβάσεις Ἐργασίας.

Ἄρθρον 8.

1. Μερισματοῦχοι τοῦ Μ. Τ. Σ. ἔχοντες ὑπὲρ τὰ 10 ἐξάμηνια πτητικῆς ἐνεργείας πραγματοποιηθέντα μέχρι τοῦ ἔτους 1923 δύναται τῇ αἰτήσει τῶν ὑποβαλλομένων ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ Μ. Τ. Σ. καὶ νὰ ἐγγραφῶσιν αὐτοδικαίως ὡς Μερισματοῦχοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Βασ. Ἀεροπορίας.

2. Οὗτοι καθιστάμενοι μερισματοῦχοι τοῦ Ταμείου τούτου ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλα τὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς Ἀξιωματικούς τῆς Βασ. Ἀεροπορίας τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Ἄρθρον 9.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Στρατοῦ Ἐπράς συμπληρώσαντες 35 ἐτῶν πραγματικὸν χρόνον μετόχου δύναται, κατ' ἐξαιρέσιν, τῇ αἰτήσει τῶν νὰ ζητήσωσι τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου βοηθήματος καὶ πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὗτοι διαγράφονται τῶν μετόχων, παύει δὲ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν εἰσφορᾶς, ἐξομοιουμένων τούτων πρὸς τοὺς ἐξεληθόντας τοῦ στρατοῦ.

Ἡ καταβολὴ τοῦ μὲν βασικοῦ βοηθήματος γίνεται ἅμα τῇ υποβολῇ τῆς αἰτήσεως, τοῦ δὲ προσθέτου ἅμα τῷ διακανονισμῷ, χρονικῶς καὶ ποσοτικῶς τούτου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου α' τῆς ὑποπαραγράφου 3 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 εἶναι ὅτι ὁ διοριζόμενος Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. δέον νὰ προέρχεται ἐξ Ἰπταμένων Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ δὲ ἐδαφίου γ' τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὑποπαραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἶναι ὅτι ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο διοριζομένων μελῶν τοῦ Δ. Σ. ἐκ τῶν μερισματούχων δέον νὰ προέρχεται ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Κλάδου. Ὁμοίως ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 1988)39 ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 εἶναι ὅτι προκειμένου περὶ μετόχων αἱ προσαυξήσεις μερίσματος διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπολογίζονται ὡς προβλέπεται διὰ τοὺς μερισματούχους.

2. Ἡ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ 7 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 ἀναφερομένη ἡμερομηνία «1ην Ἰουνίου» διορθοῦται εἰς τὴν ὁρμὴν «1ην Ἰουλίου» ἢ δὲ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1988)39 προβλεπομένη κράτησις λογίζεται ὡς καταργηθεῖσα ἀφ' ἧς αὕτη ζυνάμει τοῦ Ν. Δ. 2595)53, περιέρχεται εἰς τὸ Τ.Α.Σ.Α.

3. Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3981)59 προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω :

«Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης δὲν ἀναζητοῦνται θεωρούμεναι ὡς καταβληθεῖσαι αἱ μέχρι τῆς 10.11.1944 τυχόν μὴ περιελθούσαι ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῷ Μ.Τ.Β.Α. κρατήσεις λόγῳ προικοδοτήσεως».

4. Τὸ ἐφ' ἀπαξ λόγῳ προικὸς ὡς προβλέπεται ὑπὸ τῶν οἰκείων περὶ Μ.Τ.Β.Α. διατάξεων καταβάλλεται ὡς ἐφ' ἀπαξ εἰδικὸν βοήθημα εἰς τὰς ἀγάμους θυγατέρας μετόχου ἢ μερισματοῦχου κυρίως ἡσφαλισμένων ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 45ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ ἐφ' ἀπαξ λόγῳ προικὸς ἐφαρμοζόμενας ἀναλογικῶς. Αὗται δὲν δικαιοῦνται ἐφ' ἀπαξ λόγῳ προικὸς ἐν περιπτώσει μεταγενεστέρου γάμου τῶν.

5. 'Απαλλοτριώσεις, κηρυχθείσαι δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3981)59, ἀφορῶσαι δὲ ἰδιοκτησίας δασῶν ἢ δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων, λογίζονται νομίμως γινόμεναι, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 216 τοῦ Ν. 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» πρὸς κατάρτησιν αὐτῶν ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐχορηγήθη μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

*Ἀρθρον 11.

1. 'Αξιωματικοὶ καὶ 'Ανθυπασπισταὶ τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος προαχθέντες βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 994)1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4506)1930 περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν» λαμβάνουσι πάντοτε τὸ μέρος τοῦ βαθμοῦ ὃν νῦν κατέχουσιν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καθ' ὃν χρόνον προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

2. 'Ανάπηροι 'Ανθυπολοχαγοὶ Ν. 2588)21 ὡς οὗτος ἐκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ἀπολαμβάνουσιν ὁλοκλήρου μερίσματος τοῦ βαθμοῦ οὗ τὴν σύνταξιν λαμβάνουσιν ἀνεξαρτήτως χρόνου συνταξίου ὑπηρεσίας κατόπιν γνωματεύσεως τῆς οἰκείας 'Ανωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ ἔχοντες ἀναπηρίαν 100 ο)ο λόγῳ πολεμικοῦ τραύματος συνεπεία:

α) ἀπώλειας παντελῶς τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

β) ἐντελοῦς γενικῆς παραλύσεως μετατραυματικῆς

γ) ἀπώλειας τῶν δύο χειρῶν

δ) ἀκρωτηριασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν μηρῶν ἢ κνημῶν

ε) ἀφασίας λίαν ἐξεσημασμένης μετατραυματικῆς μετὰ ἡμιπληγίας τελείας.

στ) Παραπληγίας πλήρους μετὰ ἢ ἄνευ διαταραχῶν ἐκ τοῦ ἀπευδυσμένου καὶ τῆς κύστεως μετατραυματικῆς.

ζ) Ψυχοπαθείας ὀξείας μανιακῶν καὶ μελαγχολικῶν καταστάσεων κατόπιν τραύματος τῆς κεφαλῆς ἢ προϊούσης κλητικῆς ἀταξίας κατόπιν τραύματος.

η) Λόγῳ κακουχιῶν πολέμου συνεπεία παρκισονείου συνδρομῆς κατόπιν ληθαρχικῆς ἐγκεφαλίτιδος μὲ ἀναπηρίαν 100 ο)ο.

θ) 'Απώλεια τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ πλήρους ἀχρηστείας τῆς δευτέρας.

3. Αἱ σύζυγοι καὶ τὰ τέκνα ἀποβιωσάντων καὶ ἀποδιδόντων ἀξιωματικῶν πολεμικῆς διαθεσιμότητος, ἐφ' ὅσον ἐδικαιώθησαν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δικαιοῦνται καὶ μερίσματος καὶ ἐν ἡ περιπτώσει οἱ δικαιοπάροχοι τούτων δὲν συνεπλήρωσαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῶν τὸν πρὸς ἀπονομήν μερίσματος ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας.

4. Δικαιοῦται ὁμοίως ἀρτίου μερίσματος ἄγαμος, ὁρφανὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὑπερβᾶσα τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς καὶ μὴ ἔχουσα ἕτερον μέλος τῆς πατρικῆς τῆς οἰκογενείας ἐν ζωῇ, ἀδελφὴ ἐν ἀγαμίᾳ θνήσκοντος μετέχου ἢ μερισματούχου ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ συνετηρεῖτο. Εἰς ταύτην ἀπονέμεται τῇ αἰτήσει τῆς ὑποβαλλομένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ προστάτου τῆς καὶ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἐκ χρηματικοῦ πασοῦ οὐχὶ κατώτερον τῶν δέκα πέντε (15) μηνιαίων μερισμάτων τοῦ βαθμοῦ τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ τῆς.

*Ἀρθρον 12.

1. 'Αντιστράτηγοι, 'Αντιναύαρχοι καὶ 'Αντιπτέραρχοι, ὑπηρετήσαντες εἰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ βαθμοῦ τῶν τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον, διατηροῦσιν ἐπὶ τιμῇ τὸν τίτλον τῆς θέσεως ταύτης καὶ μετὰ τὴν ἀποστρατείαν τῶν.

2. Ὡσαύτως τῆς τιμῆς ταύτης, ἀπολαύουσι καὶ οἱ Ὑποναύαρχοι καὶ Ὑποπτέραρχοι ὑπηρετήσαντες τοῦλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον εἰς θέσεις Ἀρχηγοῦ Στόλου καὶ Ἀρχηγοῦ Τακτικῆς Ἀεροπορίας, προαχθέντες δὲ ἐν ἀποστρατείᾳ εἰς Ἀντιναύάρχους καὶ Ἀντιπτεράρχους.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καθορίζονται διὰ Β. Δ.

*Ἀρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Α. ΔΕΡΤΙΔΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(13)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4199

Περὶ κυρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 184 καὶ 186 τοῦ ἔτους 1960 πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. ἐξαγορασθείσης ΗΕΑΠ» καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1961 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

*Ἀρθρον 1.

Κυροῦνται καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διατάξεις ἀφ' ἧς ἐξεβήθησαν, αἱ ἀκόλουθοι πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Α) Ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 1 Δεκεμβρίου 1960, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 σύμβασιν περὶ ἐξαγορᾶς τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς

(ΗΕΑΠ) υπό της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) υπογραφείσαν μεταξύ του Δημοσίου και της ΔΕΗ αφ' ενός και της ΗΕΑΠ και της Γενικής Ελληνικής Εταιρείας (ΓΕΕ) αφ' ετέρου, συμφώνως προς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 7 και 9 τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1925 συμβάσεως περὶ προμηθείας ἡλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 3523)56 «περὶ ὀργανώσεως τῆς διανομῆς τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας», β) τὴν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Ἑργασίας, ἀποφασίζει:

1) Τὰ πράγματι, ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὴν ΔΕΗ τῆς Επιχειρήσεως τῆς ΗΕΑΠ, πάσης φύσεως δικαιώματα τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην προσωπικοῦ αὐτῆς, εἴτε ἐκ τῆς σχέσεως ἐργασίας πηγάζουν, εἴτε ἐκ κανόνος δικαίου, εἴτε ἐκ τοῦ σήμερον ἐφαρμοζομένου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἢ ἄλλων ἐγκυκλίων τῆς ΗΕΑΠ, εἴτε ἐξ ἀτομικῶν συμβάσεων, ὡς καὶ αἱ γεγενημέναι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις τοῦ προσωπικοῦ τούτου κατὰ τῆς ΗΕΑΠ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ βαρύνουν τὴν ΔΕΗ.

2) Τὸ δυνάμει τῆς συμβάσεως ἐξαγορᾶς μεταβιβαζόμενον εἰς τὴν ΔΕΗ τέως προσωπικὸν τῆς ΗΕΑΠ, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ὑπὸ δρους, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον εὐνοϊκοὶ δι' αὐτό, ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἰσχύουν νῦν παρὰ τὴν Κλάδω Συντάξεων καὶ τῇ Κλάδω Ἀσθενείας τοῦ ὑφισταμένου καὶ μέχρι σήμερον λειτουργοῦντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ ΗΕΑΠ καὶ Ε.Η.Ε., διατηρηθησομένου καὶ μετὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ΗΕΑΠ ἐν λειτουργίᾳ, ἢ δὲ ΔΕΗ θὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν οἰκίον Κλάδον Συντάξεων καὶ τὸν Κλάδον Ἀσθενείας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταβιβάσεως τὰς μέχρι σήμερον καταβαλλομένας ὑπὸ τῆς ΗΕΑΠ εἰσφοράς.

Ἐκδόσαν τὴν παροῦσαν πράξιν του, ἣτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἑργασίας Ὑπουργῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

Β) Ὑπ' ἀριθ. 186 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1960, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὅψιν σχετικὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Ἑργασίας

Ἀποφασίζει:

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 184 ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὅτι:

Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Η.Ε.Α.Π. καὶ Ε.Η.Ε. θὰ ἀσφαλίζεται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς διαδόχου ἐπιχειρήσεως προσλαμβανόμενον ἐφεξῆς προσωπικὸν εἰς οἰανδήποτε θέσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς τέως ἐπιχειρήσεως τῆς Η.Ε.Α.Π. ἐν τῇ περιοχῇ τῇ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συμβάσεως παραχωρήσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 16)17.10.1925. Ἡ διάδοχος ἐπιχειρήσις ὑποχρεοῦται νὰ καλύψῃ τὰ τυχόν παρουσιασθέντα ἐλλείμματα τοῦ προρρηθέντος Ταμείου, ἅτινα θέλουσι δημιουργηθῇ ἐκ τῆς ἀθροῦς ἀπολύσεως προσωπικοῦ τῆς Η.Ε.Α.Π. ὡς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεώς της.

Ἐκδόσαν τὴν παροῦσαν πράξιν του, ἣτις κυρωθήσεται νομοθετικῶς μερίμνη τῶν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἑργασίας Ὑπουργῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη
Ἀρθρον 2.

Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 1 κυρωμένης ὑπ' ἀριθ. 184)1960 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γεγενημέναι πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 χρονικὴν περίοδον ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ, διατηρεῖ δὲ αὐτὴ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῆς ΗΕΑΠ κατὰ τοὺς δρους τῆς ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1960 συμβάσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ἐταιρείας ταύτης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 κυρωμένων πράξεων.

Ἀρθρον 3.

Ἡ διὰ φέρον κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάρυνσις τῆς ὑπὸ τῆς ΗΕΑΠ τέως παρεγομένης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας συνεχίζεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους καὶ μετὰ τὴν εἰς τὴν ΔΕΗ περίελευσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἀρθρον 4.

Ἡ καταβολὴ τοῦ ἐν τῷ ἀρθρῳ 5 παράγραφος 7 τῆς συμβάσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ΗΕΑΠ ὀριζομένου τιμήματος τῶν λιστῶν 4.452.220 εἰς δραχμάς, θὰ ἐνεογηθῇ ὑπὸ τῆς ΔΕΗ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1961 καὶ 1962, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα εἰδικώτερον χρονικὰ διαστήματα, ἀτόκως.

Ἀρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ δὲν ὀρίζεται ἄλλως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4200 (4)

Περὶ ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1961 σύμφωνον γνώμη

τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Διαθέσιμα κεφάλαια τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δύναται νὰ ἐπενδύωνται καὶ εἰς ἀκίνητα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Α. Ν. 1611)1950 καὶ τῶν λοιπῶν κειμένων διατάξεων περὶ τρόπου ἐπενδύσεως διαθέσιμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 κυρουμένων τῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης καὶ ἐντεῦθεν συνομολογηθεῖσῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ἀγοραπωλησιῶν ἀκινήτων εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις καὶ δι' ἃς ἀγοραπωλησίας παρεσχέθη κατὰ τῆς Νομισματικῆς

Ἐπιτροπῆς ἔγκρισις διαθέσεως κεφαλαίων τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1961

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή τήσιν α συνδρομη τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ή τήσιν των τμηματικώς π. λουμένων φύλλων, αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. " " " Β'	"	250
3. " " " Γ'	"	200
4. " " " Δ'	"	400
5. " " Παραρτήμα	"	200
6. " " Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	"	500
7. " " τεῦχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.	"	300
8. " " Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	"	200
9. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παραρτήμα καὶ τὰ Δελτία	"	2.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ὑποτέρω συνδρομῶν.

Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογουὶ τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2. " " " Β'	"	12,50
3. " " " Γ'	"	10.—
4. " " " Δ'	"	20.—
5. " " Παραρτήμα	"	10.—
6. " " Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	"	25.—
7. " " τεῦχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.	"	15.—
8. " " Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	"	10.—
9. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη	"	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστὸ φύλλον, μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ὑπὲρ, ἐκτὸς ἐδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 3

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.		
1. Τῶν οἰκαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..	"	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	"	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων ..	"	100
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β. Δ. 205/1939 ..	"	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	"	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Γραμμικῶν Ἑταιρειῶν	"	500
8. Τῶν αποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	"	500
9. Τῶν Ὑπουργικῶν αποφάσεων περὶ παροχῆς εἰδικῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων παρουσιαστικῶν στοιχείων	"	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιοτήτων, πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	Δραχ.	1.000
11. Τῶν αποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	"	5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν ..	"	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	"	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	"	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	"	500

II Εἰς τὸ Παραρτήμα:

1. Τῶν οἰκαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	"	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ιαματικῶν ὑδάτων ..	"	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν ἑνὶ ὅριστῳ ἔτι βόρῳ.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσια Ἰαμεία ἑνὶ ἀποθεματικῷ λογαριασμῷ, ὑπὲρ μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογοι συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς πρὸς ἀνάγκη τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μετὰ τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημοσια Ἰαμεία, ἔτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΒΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλονται δι' ἐπιταγῆς, συντασσόμεναι διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΘΝ. ΕΡ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ